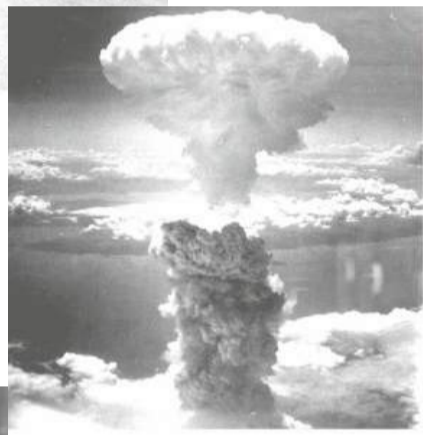

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Φύλλο 485 1,00 € Εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Όχι στους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς και στους εξοπλισμούς

Η επέκταση του ΝΑΤΟ φέρνει τον πόλεμο

ΜΑΖΙΚΟ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ!

Ακρίβεια
Πραγματική στήριξη
του λαού άμεσα!
σελ. 5

Φοιτητικές εκλογές
Καταποντισμός των
αστικών δυνάμεων
σελ. 8-9

Βόρεια Ιρλανδία
Ιστορική νίκη για το
Σιν Φέιν
σελ. 12

19ο Αντικαπιταλιστικό
Camping
23-31 Ιουλίου,
Μονολίθι Πρέβεζα
σελ. 15

Κανένας νέος εκτός εκπαίδευσης - Αγώνας διάρκειας για την ανατροπή της κυβέρνησης

9.000 λιγότεροι εισακτέοι (ή -11,6%) σε σχέση με πέρυσι ανακοινώθηκαν από το υπουργείο Παιδείας για το έτος 2022-2023! Φαίνεται πως δεν ήταν αρκετά τα δύο χρόνια εγκλεισμού λόγω της πανδημίας, η απόλυτα αποτυχημένη «τηλεκπαίδευση», η αύξηση του αριθμού των εξεταζόμενων μαθημάτων για Γυμνάσιο και τις δύο τάξεις του Λυκείου, η διαβόητη Τράπεζα Θεμάτων με την τεράστια ύλη, γι' αυτό ήρθε ένα ακόμα χτύπημα για τους χιλιάδες τελειόφοιτους και τις οικογένειές τους.

Πατί είναι προφανές ότι με όλες αυτές τις αποφάσεις του υπουργείου, χιλιάδες νέοι θα βρουν κλειστή την πόρτα των ΑΕΙ και δεκάδες τμήματα θα συγχωνευθούν ή θα βάλουν λουκέτο. Το μεγαλύτερο ποσοστό της μείωσης αφορά τα ΑΕΙ των μεγάλων αστικών κέντρων, στα οποία η πρόσβαση γίνεται ακόμα δυσκολότερη. Μικρότερη είναι η μείωση στα περιφερειακά ΑΕΙ, πόσοι όμως από αυτούς που θα εισαχθούν θα καταφέρουν όντως να σπουδάσουν; Πόσες οικογένειες έχουν την δυνατό-

τητα να συντηρήσουν επιπλέον ένα φοιτητικό νοικοκυριό με τις τιμές των ενοικίων στα ύψη, τον πληθωρισμό και την ακρίβεια να καλπάζει;

Είναι φανερό λοιπόν, ότι το δικαίωμα στην γνώση και τη μόρφωση παραβιάζεται κατάφωρα και γίνεται προνόμιο μόνο για λίγους, για όσους μπορούν να βάλουν το χέρι βαθιά στην τσέπη. Οι υπόλοιποι που δεν έχουν αυτήν τη δυνατότητα, δεν έχουν άλλο δρόμο από το να οδηγηθούν στη φτηνή εργασία χωρίς κανένα σχεδόν δικαίωμα. Αυτό είναι το «μέλλον» που σχεδιάζει για τους νέους η λαομίσητη κυβέρνηση της ΝΔ και κάθε μνημονιακή κυβέρνηση.

ΔΕΝ ΘΑ ΤΟΥΣ ΑΦΗΣΟΥΜΕ! Να παλέψουμε για την ανατροπή της ανίκανης και επικίνδυνης κυβέρνησης, που κυβερνά με τις συμμορίες των ΜΑΤ. Από κοινού, μαθητές, φοιτητές, καθηγητές και εργαζόμενοι να αγωνιστούμε για τα δικαιώματά μας με κινητοποιήσεις και ενότητα στις δράσεις μας, με καταλήψεις, με αυτοοργάνωση (συνε-

λεύσεις, επιτροπές) παντού!

Ανατροπή όλων των νόμων Κεραμέως.
Κατάργηση της ΕΒΕ - Τράπεζας Θεμάτων - Διαγωνισμού PISA - Όχι στην μετατροπή των σχολείων σε εξεταστικά κότεργα
Κατάργηση των αξιολογήσεων των εκπαιδευτικών και σχολικών μονάδων
Λεφτά για Υγεία, Παιδεία, Κοινωνικές Ανάγκες - Όχι για εξοπλισμούς, καταστολή, πλούσιους

■ Μαθητική Αντεπίθεση
math-antepithesi.blogspot.com
email: math.antep@gmail.com

Να οικοδομήσουμε την Ο.Κ.Δ.Ε. & την 4η Διεθνή

- Για την οργάνωση της αντίστασης, τη νίκη των αγώνων

- Για τον Σοσιαλισμό, μόνη διέξοδο

στην καπιταλιστική κρίση, βαρβαρότητα και παρακμή

- Για την αναγέννηση του Επαναστατικού Μαρξισμού

Εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι, φτωχά λαϊκά στρώματα τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα με τα μνημόνια, βιώνουμε καθημερινά την σκληρή επίθεση του κεφαλαίου. Παλιές και νέες αστικές/μνημονιακές δυνάμεις έχουν επιταχύνει την ιδιωτικοποίηση και διάλυση των δημόσιων υπηρεσιών, των κοινωνικών αγαθών, της υγείας, παιδείας, κοινωνικής ασφάλισης. Έχουν ενισχύσει τις τεράστιες ανισότητες, τον ανεξέλεγκτο πλουτισμό μιας χούφτας καπιταλιστών και πλουσίων, πατώντας στην υπερεκμετάλλευση και καταπίεση της εργασίας, στη λεηλασία της περιουσίας και της ζωής των φτωχών, βάζοντας χέρι σε λαϊκές καταθέσεις και αποταμιεύσεις, σπίνια, πρόσβαση σε ρεύμα, νερό, φάρμακα, στα πιο στοιχειώδη αγαθά. Οι αντιδραστικές μνημονιακές πολιτικές καταπατούν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, εκφυλίζουν το ήθος και τον πολιτισμό της κοινωνίας, σπέρνουν οικονομική αποσύνθεση. Η απότομη φτωχοποίηση και εξαθλίωση μετρά εκατομμύρια ανέργους και υποαπασχολούμενους, διάλυση του «κοινωνικού κράτους» και κοινωνικού ιστού. Τα σκληρά, αντιδραστικά μέτρα (μειώσεις μισθών, κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, όλο και χειρότερες, πιο «ελαστικές» σχέσεις εργασίας, ποινικοποίηση και καταστολή συνδικαλισμού, απεργιών, αγώνων) έχουν χτυπήσει στην καρδιά της κοινωνίας, στον σκληρό πυρήνα της εργατικής τάξης, με ξεκάθαρο στόχο το πλήρες τσάκισμά της. Με τη μαζική ανεργία και τους μισθούς πείνας, η εργατική τάξη (κυρίως οι νέοι) δυσκολεύεται ακόμα και να αναπαραχθεί.

Εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι, φτωχά λαϊκά στρώματα, βλέπουμε τον πόλεμο να απειλεί την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Εστίες πολέμου σ' όλο τον πλανήτη αναφλέγοντας απειλώντας ολόκληρη την ανθρωπότητα. Η εξαθλίωση, φτώχεια και πείνα, η μετανάστευση και προσφυγιά εξαπλώνονται δραματικά. Η παιδική εργασία, η εγκληματικότητα, ο ρατσισμός και εθνικισμός φουντώνουν. Η αλόγιστη χρήση των φυσικών πόρων από τις πολυεθνικές και τους ιμπεριαλιστές απειλεί με καταστροφή το περιβάλλον και το μέλλον της ανθρωπότητας. Η όξυνση αυτών των επιθέσεων γίνεται μόνο και μόνο για να σώσουν οι καπιταλιστές τα κέρδη και το παρακμασμένο, σάπιο σύστημά τους από την κρίση.

Μόνο εμείς, οι εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι και φτωχά λαϊκά στρώματα μπορούμε και πρέπει να τους σταματήσουμε. Απέναντι στα αδιέξοδα του ατομισμού και της διαίρεσης, να χρησιμοποιήσουμε τους αγώνες και την αλληλεγγύη μας. Να πολεμήσουμε τον νεοφιλελευθερισμό, που γίνεται όλο πιο ακραίο, τα Μνημόνια, την κρατική καταστολή και τις σύγχρονες χούντες, τον ρατσισμό, φασισμό και πόλεμο. Με όπλα τα συνδικάτα, τις επιτροπές αγώνα, τις γενικές συνελεύσεις, σε κοινωνικούς χώρους και γειτονιές. Με όλες τις μορφές αυτοοργάνωσης και τις καλύτερες παραδόσεις του εργατικού κινήματος.

Πρέπει να χτυπήσουμε το κακό στη ρίζα, στα μνημόνια, το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, την αντιδραστική ΕΕ, τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό. Πρέπει να καταργήσουμε την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, να κοινωνικοποιήσουμε κάτω από εργατικό έλεγχο τις μεγάλες επιχειρήσεις στους τομείς-κλειδιά (τράπεζες, ενέργεια, μέσα μεταφοράς, επικοινωνίες κ.λπ.). Να σταματήσουμε να πληρώνουμε το χρέος, να βγούμε από τον ζουρλομανδύα του Ευρώ και τη «φυλακή» της ΕΕ του καπιταλισμού/ιμπεριαλισμού, του ρατσισμού και φασισμού, της καταστολής, των επεμβάσεων και πολέμων.

Πρέπει να στρατευτούμε στον αγώνα, για να υπερασπιστούμε την εργασία, το βιοτικό επίπεδο, το δικαίωμά μας στη ζωή και στην αναπαραγωγή της εργατικής τάξης με σύγχρονους όρους. Να ανατρέψουμε τη βαρβαρότητα του νεοφιλελευθερισμού, τις πολιτικές παλιών και νέων αστικών/μνημονιακών κομμάτων, τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους. Μέσα από αγώνες, **να επιβάλλουμε τη δική μας επαναστατική κυβέρνηση, μια ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ**. Έτσι μπορούμε να εγγυηθούμε την εφαρμογή ενός ριζοσπαστικού, αντικαπιταλιστικού Προγράμματος Σωτηρίας - να ανοίξουμε τον δρόμο στη μόνη πραγματική εναλλακτική λύση, τον Σοσιαλισμό.

Η Ο.Κ.Δ.Ε. είναι μια εργατική κομμουνιστική οργάνωση, στο ρεύμα του επισημονικού μαρξισμού/τροτσκιζμού και της 4^{ης} Διεθνούς. Δεν έχουμε καμιά σχέση με «τζάκια» και επαγγελματίες της πολιτικής, με το επίσημο κομματικό σκηνικό. Απευθυνόμαστε-Οργανώνουμε τους εργαζόμενους, άνεργους, νέους και φτωχά λαϊκά στρώματα, σε χώρους δουλειάς, σχολεία, σχολές και γειτονιές, στα κινήματα και τους αγώνες.

Είμαστε η παλαιότερη οργάνωση της επαναστατικής αριστεράς στην Ελλάδα (ίδρυση 1974 - ενώ το ρεύμα μας έχει ακόμα παλαιότερες, βαθύτερες ρίζες στην ιστορία του εργατικού και επαναστατικού κινήματος στην Ελλάδα). Δεν έχουμε λείψει από καμιά μικρή και μεγάλη αναμέτρηση του εργατικού κινήματος στη χώρα μας. Σε όλες τις κινητοποιήσεις και αγώνες (απεργίες, διαδηλώσεις, «αγανακτισμένοι» κ.λπ.) παρεμβαίνουμε με σχέδιο, υπομονή και επιμονή, προωθώντας τη ριζοσπαστικοποίησή τους, σεβόμενοι την εργατική δημοκρατία, την αυτοοργάνωση των μαζών, τους ρυθμούς ανάπτυξης της συνειδήσής τους. Φιλοδοξώντας να οικοδομηθεί μια ικανή και αποφασιστική ηγεσία, ώστε οι αγώνες να φτάσουν ως την τελική νίκη.

Παλεύουμε για μια σοσιαλιστική κοινωνία, που καμιά σχέση δεν έχει με τις σταλινικές δικτατορίες, τα πρότυπα της σοσιαλδημοκρατίας και «κεντροαριστεράς», κάθε ρεφορμιστικό σχέδιο νέο ή παλιό, που πρόδωσαν και δυσφήμισαν τον Σοσιαλισμό.

Παλεύουμε για μια ταξική επαναστατική πολιτική, που ακόμα διαχωρίζεται αυστηρά από τις καταστροφικές πολιτικές των «Λαϊκών Μετώπων» («εαμική κουλτούρα»), μέτωπα δημοκρατικά, πατριωτικά κ.λπ.), οι οποίες οδήγησαν σε ιστορικές προδοσίες και ήττες του εργατικού κινήματος.

Παλεύουμε για μια πολιτική διεθνιστική. Η λύση στα μεγάλα προβλήματα της εποχής μας απαιτεί την αλληλεγγύη, κοινή πάλη και ισότιμη συνεργασία της εργατικής τάξης και των λαών, των εργατικών, επαναστατικών και κομμουνιστικών κινήματων/δυνάμεων διεθνώς. Τοποθετούμαστε κατηγορηματικά ενάντια στις ουτοπικές, αντιδραστικές σταλινικές θεωρίες του «σοσιαλισμού σε μία μόνο χώρα». Στην Ευρώπη, παλεύουμε για τη διάλυση της καπιταλιστικής/ιμπεριαλιστικής ΕΕ, για μια Ευρώπη ριζοσπαστική, δημοκρατική, σοσιαλιστική - για τις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης.

Επιδιώκουμε μια οικονομία σχεδιασμένη από τους ίδιους τους εργαζόμενους. Μια Σοσιαλιστική Δημοκρατία, μια πραγματική δημοκρατία των «από κάτω», που θα οργανώνει την κοινωνία βάσει των πραγματικών αναγκών της πλειοψηφίας και όχι μιας χούφτας καπιταλιστών ή γραφειοκρατών. Μια σοσιαλιστική δημοκρατία πολύ πιο πλήρη, πολύ ανώτερη από το σάπιο αστικό κοινοβουλευτικό σύστημα και τον σταλινικό ολοκληρωτισμό. Αυτή είναι και η μόνη πραγματική λύση απέναντι στην κρίση του καπιταλισμού, που γεννά μόνο ανεργία, μνημόνια, χούντες και πολέμους. Πρέπει λοιπόν να στρατευτούμε στην Ο.Κ.Δ.Ε. και να οικοδομήσουμε το Παγκόσμιο Κόμμα της Σοσιαλιστικής Επανάστασης, μια αναγεννημένη 4^η Διεθνή.

Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Στις θέσεις αυτές της Ο.Π.Π.Θ.Σ. γίνεται μια αναφορά στους πολέμους της εποχής (στους βαλκανικούς πολέμους 1912-13, στην ανθρωποφαγία του Α' Π.Π. 1914-18 που είχε 18 εκατομμύρια θύματα, στη μικρασιατική καταστροφή, στην επείσχυνη «εκστρατεία της Ουκρανία» το 1919 της κυβέρνησης Βενιζέλου ενάντια στην Οκτωβριανή επανάσταση) και αναλύονται οι γενεσιουργοί αιτίες του πολέμου. Επιπλέον διατυπώνονται άξονες πάλης ενάντια στον πόλεμο και ένα πρόγραμμα διεκδικήσεων για τις εργατικές και αγροτικές μάζες και για τα θύματά του.

Αυτές οι αποφάσεις που γράφτηκαν μετά την Μικρασιατική καταστροφή (φέτος συμπληρώνονται 100 χρόνια) δεν αποτελούν μόνο ή απλά ένα ιστορικό ντοκουμέντο που γράφτηκε στις αρχές του περασμένου αιώνα (Μάιος του 1924), αλλά κυρίως έναν οδηγό μνήμης και διδαγμάτων και πάνω απ' όλα δράσης ενάντια στην παραφροσύνη και στο έγκλημα σε βάρος των εργατικών και λαϊκών

μαζών και γενικότερα του ανθρώπινου γένους, δηλαδή τον πόλεμο.

Οι θέσεις που περιέχονται στο μικρό βιβλίο, Πόλεμος Κατά του Πολέμου είναι επίκαιρες και σήμερα. Τα πολεμικά σύννεφα πυκνώνουν επικίνδυνα ως αποτέλεσμα της συνεχιζόμενης δομικής κρίσης του καπιταλισμού που όχι μόνο δεν αμβλύνεται, αλλά έχει περάσει σε νέα φάση όξυνσης από το 2008 (με την εκτίναξη του παγκόσμιου χρέους, των ελλειμμάτων, των κοινωνικών ανισοτήτων, της φτώχειας... της επιδείνωσης της κλιματικής αλλαγής κ.ά.) και χειροτέρευσε ακόμη περισσότερο με την πανδημία του κορονοϊού. Σημαντικό στοιχείο των νέων εξελίξεων η σύγκρουση γύρω από την Ουκρανία και ο όλο και εντεινόμενος ανταγωνισμός των ΗΠΑ με Ρωσία και Κίνα που με την άνοδο του Μπάιντεν και των Δημοκρατικών στην εξουσία έχουν πάρει τον χαρακτήρα ενός «εφιάλη» και έχει ανοιχτεί μια «σκοτεινή περίοδος» με απρόβλεπτο μέλλον για την ανθρωπότητα.

Από τον πρόλογο της έκδοσης

Πού θα βρείτε τις εκδόσεις ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**Αθήνα**

Βιβλιοπωλεία: "Πρωτοπορία" Γραβιάς 3-5, "Πολιτεία" Ασκληπιού 1-3 & Ακαδημίας, "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37 & σε όλα τα κεντρικά βιβλιοπωλεία.

Θεσσαλονίκη

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο), "Poeta" Αριστοτέλους 34, "Ακυβέρνητες Πολιτείες" Αλ. Σβώλου 28

Πάνασσα

Βιβλιοπωλείο: "Αναγνώστης" Πυρσινέλα 11

Πού θα βρείτε την εφημερίδα ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**Αθήνα**

Περίπτερα: Πλ. Κάνιγγος και σχεδόν σε όλα τα περίπτερα των Εξαρχείων. Βιβλιοπωλεία: "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37, "Καϊνά Δαιμόνια" Σουλτάνη 8, "Εκτός των Τειχών" Γραβιάς 10-12.

Θεσσαλονίκη

Πολιτικό-Πολιτιστικό Στέκι "Ισκρα", Αμύντα 12, ισόγειο. Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο), "Poeta" Αριστοτέλους 34, "Ακυβέρνητες Πολιτείες" Αλ. Σβώλου 28

Πάνασσα

Ψιλικατζίδικο "Ψιλικατέσεν" Γρ. Σακκά 14

Και στα κεντρικά πρακτορεία Αθηναϊκού τύπου σε όλη την Ελλάδα.

Γίνε Συνδρομητής - Ενίσχυσε την ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Γράψτε μας στο e-mail ergatikipali@okde.gr ή ταχυδρομήστε μας τα στοιχεία σας στην διεύθυνση Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 104 37, Αθήνα.

Ετήσια συνδρομή εσωτερικού 15 ευρώ - εξωτερικού 20 ευρώ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Εκδίδεται από αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, Εκδότης: Σωφρόνης Παπαδόπουλος, Εκτύπωση: Κ. Φερέτος, Δερβενίων 30

γραφεία: Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 10437, Αθήνα, τηλ. 210-5247227 - Κλεισουράς 4, Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310-237938

www.okde.gr, e-mail: ergatikipali@okde.gr

Η επίσκεψη Μητσοτάκη στις ΗΠΑ, η συνάντηση με Μπάιντεν και η ομιλία του στο Κογκρέσο, στην κοινή συνεδρίαση της Γερουσίας και της Βουλής των Αντιπροσώπων, έδωσαν την εικόνα ενός αρχηγού ενός προτεκτοράτου που βρίσκεται σε πλήρη ευθυγράμμιση με τις απαιτήσεις και τις επιδιώξεις των ιμπεριαλιστών της Δύσης. Σ' αυτή την επίσκεψη δεν πήγε με «άδεια χέρια». Είχε στις αποσκευές του την ψήφιση από τη Βουλή της συμφωνίας παραμονής –επ' αόριστον– των αμερικανικών βάσεων, που έχουν επεκταθεί σε κάθε σημείο της χώρας.

Στην προσπάθειά του να φανεί ο κύριος «σύμμαχος» στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο και σε ένα άκρως επικίνδυνο ανταγωνισμό με την Τουρκία, υποσχέθηκε να μετατρέψει την Αλεξανδρούπολη σε ορμητήριο ενάντια στη Ρωσία, σε αποθήκη του αμερικανικού LNG για απεξάρτηση των Βαλκανίων από το ρωσικό αέριο... και τέλος ζήτησε και άλλα οπικά συστήματα, και μάλιστα ένα σμήνος (περίπου 20 αεροπλάνα) από το πανάκριβο αεροπλάνο F-35, το κόστος του οποίου πλησιάζει τα 3,5 δισ. ευρώ. Αυτό το ποσό θα πρέπει να προστεθεί στα 5 δισ. ευρώ των γαλλικών φρεγατών Belharrga και στα περίπου 3 δισ. ευρώ των επίσης γαλλικών αεροπλάνων Rafale. Πρόκειται για μια νέα «αγορά του αιώνα» σε μια εποχή που η ελληνική οικονομία βρίσκεται σε τρομερή κρίση και οι εργαζόμενοι και τα νοικοκυριά φτωχοποιούνται διαρκώς και τα χειρότερα έρχονται.

Αυτό ά(χ)ριστος σε μια αποστροφή της ομιλίας του στο Κογκρέσο, παρομοίασε την πολιορκία του Μεσολογγίου (1825-1826) και τους υπερασπιστές του με την Μαριούπολη και το νεοναζιστικό Τάγμα Αζόφ για να εισπράξει τα φρενήρη χειροκροτήματα των αμερικανών πολιτικών, προφανώς για την αναφορά του Μητσοτάκη στους «ηρωικούς» φασίστες μια που είναι βέβαιο ότι δεν γνώριζαν

Οι γελοίοι «σημαιοφόροι» των ΗΠΑ

τίποτα για το Μεσολόγγι –ούτε καν που βρίσκεται– και το 1825!

«Ανήκομεν στη Δύση» και ολόψυχα στις ΗΠΑ

Στη συνάντησή του με τον Μπάιντεν ο Μητσοτάκης υποσχέθηκε ακόμη μεγαλύτερη εμπλοκή της Ελλάδας στον πόλεμο της Ουκρανίας και γενικότερα στην υπεράσπιση των συμφερόντων των ιμπεριαλιστών. Για πολλά μπορεί να κατηγορηθεί κάποιος τον Μητσοτάκη, αλλά τις υποσχέσεις απέναντι στους ιμπεριαλιστές και ιδιαίτερα απέναντι στους αμερικάνους τις τηρεί πάντα και με το παραπάνω. Ο ίδιος προς αποφυγή κάθε παρεξήγησης ήταν απόλυτα κατηγορηματικός, συμπυκνώνοντας τις υποσχέσεις και δεσμεύσεις του με τη φράση, «Στεκόμαστε μαζί με τις ΗΠΑ όποτε και όπου χρειαστεί», παρόμοια σε «πατριωτισμό» με εκείνη που είπε ο Π. Κανελλόπουλος στον αμερικανό στρατηγό Βαν Φλιτ, «στρατηγέ μου, ιδού ο στρατός σας». Μεσολόγγι και φασίστες του Αζόφ, και οι δυο παραπάνω φράσεις σηματοδοτούν τη «σωστή πλευρά της ιστορίας» που η αστική τάξη και το αστικό πολιτικό προσωπικό έχουν επιλέξει διαχρονικά σε πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Όλοι οι δωσίλογοι, τα ΜΜΕξαπάτησης και οι αργυρώνητοι δημοσιογράφοι σε μια πρωτοφανή συγχορδία έσπευσαν να χειροκροτήσουν το ξεπούλημα της χώρας στους ιμπεριαλιστές να μιλήσουν για το επιτεύγματα του Μητσοτάκη όπως, α) ότι «*Η Ελλάδα επέστρεψε δυναμικά στο παγκόσμιο και περιφερειακό γίνεσθαι, ως ηγέτιδα δύναμη στα Βαλκάνια και τη Νοτιοανατολική Ευρώπη...*

Μια χώρα πόλος σταθερότητας, δικαίου, ασφάλειας και ανάπτυξης... Μια χώρα που κρατάει τα κλειδιά της ειρήνης και της ενεργειακής σταθερότητας στην ευρύτερη περιοχή...». β) να θωρακίσει την ασφάλεια της χώρας, απέναντι στην Τουρκία, και γ) να χρυσώσουν το χάπι μιλώντας για επενδύσεις από τις ΗΠΑ και για αποβίβαση Σαουδαράβων επιχειρηματιών στη χώρα μας!

Μια άκρως επικίνδυνη κυβέρνηση

Πίσω όμως από τις φανφάρες της κυβέρνησης και των κυρίαρχων ΜΜΕ-ξαπάτησης κρύβεται στην πραγματικότητα, ένα πρωτοφανές κατάντημα υποτέλειας και εθελοδοουλίας που μόνο νέα δεινά και κινδύνους μπορεί να επιφέρουν για τους εργαζόμενους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και την χώρα. Η περιβόητη επιστροφή στο «...περιφερειακό γίνεσθαι, ως ηγέτιδα δύναμη στα Βαλκάνια και τη Νοτιοανατολική Ευρώπη» για την οποία κάνει λόγο η κυβέρνηση των νεοφιλελεύθερων ά(χ)ριστων εκτός του ότι βρίσκεται μακριά από την πραγματικότητα δεν είναι τίποτα περισσότερο από την επιβεβαίωση των λεγόμενων του πρώην πρέσβη Πάιατ, ο οποίος σε προηγούμενη περίοδο δήλωνε πως η Ελλάδα αποτελεί «μεντεσέ» για τα συμφέροντα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στην περιοχή. Ο ρόλος όμως του «μεντεσέ» και του «πλασιέ» των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων, που ακολουθεί πιστά η κυβέρνηση Μητσοτάκη με την πολιτική της, επιβεβαιώθηκε πλήρως από τα γεγονότα που συμβαίνουν αυτές τις μέρες: Τα όπλα και τα τεθωρακισμένα που προσπάθησαν να

στείλουν κρυφά στην Ουκρανία (ο ελληνικός λαός έμαθε για αυτές τις νέες αποστολές όπλων από τον αμερικανό υπουργό Άμυνας και από το γερμανό Καγκελάριο Σολτς!) και την ληστεία του πετρελαίου του Ιράν για χάρη των αμερικανών (ενέργεια που ο φαφλατάς Ευάγγελος Βενιζέλος ονόμασε «θεάρεστη»!) δεν σημαίνουν γεωστρατηγική αναβάθμιση της χώρας όπως κομπάζει η κυβέρνηση, αλλά ακόμη μεγαλύτερη εμπλοκή της χώρας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς των αμερικανονατοϊκών. Υποτίθεται ότι όλα αυτά γίνονται για την ασφάλεια της Ελλάδας, την κατανόηση ή ακόμη και την συμπαράσταση των ιμπεριαλιστών απέναντι στην επιθετικότητα και στον αναθεωρητισμό του τούρκικου καπιταλισμού. Και σ' αυτό το σημείο η πραγματικότητα τους διαψεύδει και πολλοστή φορά. Δεν είναι μόνο η γεωπολιτική σημασία που έχει η Τουρκία και την οποία όλοι γνωρίζουν καλά, αλλά και το εξίσου σημαντικό γεγονός ότι είναι πια μια περιφερειακή δύναμη και αναπτύσσει όλο και πιο στενές σχέσεις με την Ρωσία, την Κίνα και συνολικά με το νέο οικονομικό κέντρο της Ασίας.

Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη με τη πολιτική της (οικονομική, κοινωνική, εξωτερική) οδηγεί τη χώρα στην καταστροφή. Αυτή η πολιτική που ακολουθεί δεν παίρνει διορθώσεις ή όπως λέει ο ΣΥΡΙΖΑ δεν «ζητάει ανταλλάγματα» (αυτόν τον λόγο επικαλέστηκε για τη μη ψήφιση της παραμονής των βάσεων). Η μόνη σωτηρία να γλυτώσουμε από την καταστροφή και να διαφυλάξουμε λίγα από τα δικαιώματα που μας έχουν απομείνει, όπως και να προστατεύσουμε κάπως το βιοτικό μας επίπεδο, είναι να τους δώξουμε. Αυτό μπορεί να γίνει κυρίως με το να πάρουμε τις τύχες στα χέρια μας, δηλαδή με τους αγώνες μας και όχι απλά με την ανάθεση των δικών μας καθηκόντων σε κάποιους άλλους και κυρίως σε κάποιο από τα υπάρχοντα κόμματα της βουλής.

Η καπιταλιστική βαρβαρότητα ...

με την γλώσσα των αριθμών

Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της Έπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για το έτος 2022, ο αριθμός των αναγκαστικά **εκτοπισμένων** (εξαιτίας κυμάτων βίας ή παρατεταμένων συγκρούσεων ή πολέμων) ανθρώπων από τις χώρες ή τις πόλεις όπου διαμένουν ξεπέρασε τα 100 εκατομμύρια. Ο αριθμός αυτός πριν τον πόλεμο στην Ουκρανία ξεπερνούσε τα 90 εκατομμύρια με την πλειοψηφία των προσφύγων να προέρχονται από την Αιθιοπία, την Μπουρκίνα Φάσο, το Αφγανιστάν, τη Συρία, τη Νιγηρία, τη Μιανμάρ και το Κονγκό. Ο πόλεμος στην Ουκρανία έχει προκαλέσει τον εκτοπισμό 8 εκ ανθρώπων στο εσωτερικό της χώρας και περίπου 6 εκ προς το εξωτερικό και γειτονικές χώρες. Ο αριθμός των 100 εκατομμυρίων αντιστοιχεί σε πάνω από 1% του παγκόσμιου πληθυσμού (!) και σε αυτόν δεν συμπεριλαμβάνονται οι οικονομικοί μετανάστες, που πάλι για λόγους επιβίωσης αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις χώρες τους προς αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής καθώς και οι περιβαλλοντικοί μετανάστες που εγκαταλείπουν τον τόπο διαμονής τους λόγω ανυπόφορων κλιματικών συνθηκών.

Το 1962 η μέση **θερμοκρασία** του πλανήτη (ο συνδυασμός της μέσης θερμοκρασίας της επιφάνειας της γης και των ωκεανών της) βρισκόταν στους +0,09 βαθμούς C. 60 χρόνια αργότερα, το 2022 αυτή η θερμοκρασία βρίσκεται στους +1,08 βαθμούς C, μεταβολή που αντιστοιχεί σε αύξηση κατά 1.100%! Αυτή η μεταβολή στην μέση θερμοκρασία του πλανήτη έχει σαν αποτέλεσμα την άνοδο της στάθμης των θαλασσών, η οποία σύμφωνα με το πανεπιστήμιο της Χαβάη από το 1970 που βρισκόταν στα -60.97χιλιοστά σήμερα ανέρχεται στα 61.74χιλιοστά, δηλαδή αύξηση κατά 122.71χιλ μέσα σε 52 χρόνια ή +201%, με άλλα λόγια η στάθμη των ωκεανών έχει ανέβει κατά 12 εκατοστά, τιμή που βρίσκεται πολύ κοντά στα απαγορευτικά όρια! Τέλος, αξίζει να αναφέρουμε πως οι συγκεντρώσεις διοξειδίου του άνθρακα (κύριου υπεύθυνου για την άνοδο της θερμοκρασίας της γης και του φαινομένου του θερμοκηπίου) στην ατμόσφαιρα, μέσα σε μόλις 42 χρόνια έχουν αυξηθεί από 338.55 ppm σε 417.81ppm ή +72,26%! Και όλα αυτά μέσα σε υποτίθεται συνεχείς προσπάθειες από τις ισχυρές οικονομίες του πλανήτη να περιορίσουν τις εκπομπές και να κρατήσουν σταθερή τη θερμοκρασία του πλανήτη.

Οι **άστεγοι** άνθρωποι παγκοσμίως αυξάνονται και μάλιστα με ραγδαίους ρυθμούς. Ο αριθμός τους προσεγγίζει τα 150 εκατομμύρια. Στην Ευρώπη συγκεκριμένα, οι άνθρωποι που κοιμούνται καθημερινά «υπό σκληρές συνθήκες», υπονοώντας κάποια κατάσταση αστεγίας ή μισοαστεγίας προσεγγίζουν τις 700.000, αριθμός που εμφανίζεται κατά 70% αυξημένος την τελευταία δεκαετία της κρίσης (2010-2020). Στην Γαλλία οι άστεγοι ξεπερνούν τις 300.000, στη Γερμανία τις 237.000, ενώ στη χώρα μας υπολογίζεται ότι ξεπερνούν τις 40.000. Στην λίστα των χωρών με τους περισσότερους αστέγους φιγουράρουν οι ΗΠΑ, με περίπου 580.000 ανθρώπους να μην έχουν στέγη ή κατάλυμα (αξίζει να σημειώσουμε πως στις ΗΠΑ παρατηρείται και το φαινόμενο ενεργών εργαζόμενων που παραμένουν άστεγοι λόγω αδυναμίας κάλυψης κάποιου ενοικίου).

29-30 Ιουνίου

Η πολεμική ετήσια Σύνοδος του ΝΑΤΟ

Στις 29-30/06 θα διεξαχθεί στην Μαδρίτη η Σύνοδος του ΝΑΤΟ, με κύριο θέμα τον πόλεμο και την περαιτέρω ενίσχυσή του με την ένταξη της Σουηδίας και της Φινλανδίας. Η Σύνοδος αυτή διεξάγεται τη στιγμή που η ηγετική δύναμη της παγκόσμιας οικονομίας, οι ΗΠΑ βρίσκονται σε κρίση και παρακμή. Το ξέσπασμα του πολέμου στην Ουκρανία έχει αναδείξει την αμφισβήτηση των ΗΠΑ και του νομίσματός τους, του δολαρίου. Οι ΗΠΑ για να περιορίσουν την υποβάθμισή τους ενήργησαν επιθετικά, ανοίγοντας το μέτωπο στην Ουκρανία. Η Ρωσία αμφισβήτησε και την στρατιωτική κυριαρχία των ΗΠΑ. Έτσι δημιουργήθηκε μια τεράστια πολεμική σύγκρουση.

Παρά τα πλήγματα των κυρώσεων από τον πόλεμο, η Ρωσία και η Κίνα έχουν προχωρήσει με ένα νέο νομισματικό σύστημα, που δεν θα εξαρτάται από το δολάριο και τους εκβιασμούς του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Οι εξελίξεις αυτές αντιστοιχούν στην δημιουργία ενός «Νέου Κόσμου», στη μετατόπιση του κέντρου βάρους της παγκόσμιας οικονομίας προς την Ασία/Ανατολή και γενικότερα προς τον κόσμο των «αναδυόμενων» οικονομιών. Και γι' αυτό τον λόγο, για τις ΗΠΑ δεν μένει άλλος δρόμος από την επέκταση του πολέμου.

Η επιμήκυνση του πολέμου στο έδαφος της Ουκρανίας, η τρομακτική στήριξη του μετώπου από το ΝΑΤΟ, μας δείχνει ότι βρισκόμαστε ακόμα στην αρχή και ότι δεν πρόκειται για έναν πόλεμο Ρωσίας - Ουκρανίας, **αλλά για ένα πόλεμο μεταξύ των ΗΠΑ - ΝΑΤΟ και της Ρωσίας**, ίσως και για ένα πόλεμο Δύσης - Ανατολής. Ταυτόχρονα, η επιμήκυνση του πολέμου μεγαλώνει διαρκώς τον κίνδυνο να πυροδοτηθούν σύντομα και άλλα μέτωπα, και η επικείμενη Σύνοδος του ΝΑΤΟ επικεντρώνει στο μέτωπο της Σκανδιναβίας και τον κίνδυνο του ανοίγματος μετώπου στην Βαλτική θάλασσα.

Η επιχείρηση της Ρωσίας στην Ουκρανία και άλλη μια διαφανόμενη στρατιωτική ήττα (μετά την Συρία, Αφγανιστάν) των ΗΠΑ-ΝΑΤΟ, δικαιολογούν την ταχεία προσπάθεια ενσωμάτωσης της Φινλανδίας - Σουηδίας. Η ενίσχυση του μετώπου στην Βαλτική είναι δεδομένη, καθώς ήδη οι Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία είναι στο ΝΑΤΟ — η προσπάθεια περικύκλωσης της Ρωσίας και η απειλή του γενικευμένου πολέμου, είναι ορατή. Η ένταξή τους διαταράσσει ισορροπίες δεκαετιών, δημιουργεί νέα σύνορα για το ΝΑΤΟ και ενισχύει την πολεμική μηχανή του. Μόλις τον περασμένο Φεβρουάριο, η Φινλανδία υπέγραψε συμφωνία για την αγορά συνολικά 64 μαχητικών F-35 από τις ΗΠΑ και τη Lockheed Martin.

Η Βαλτική όμως είναι μόνο η μια πλευρά του νομίσματος. Η άλλη πλευρά έχει να κάνει με την Αρκτική. Ο πρόεδρος της Φινλανδίας ομολόγησε ότι αναγνωρίζει πως η Ρωσία δεν σκοπεύει να επιτεθεί στην χώρα του. Στον βορρά υπάρχει ένα σημαντικό απόθεμα υδρογοναθράκων και ανοίγει το ενδεχόμενο αντιπαράθεσης των ιμπεριαλιστών. Τον Ιανουάριο του 2021, το Πεντάγωνο προχώρησε σε νέα στρατηγική για την Αρκτική που ονομάζεται Ανάκτηση της Αρκτικής Κυριαρχίας. Η Ρωσία και η Κίνα ορίζονται ως οι κύριοι αντίπαλοι σε αυτήν την περιοχή, και ήδη από τότε είχε αποφασιστεί ότι το ΝΑΤΟ θα έπρεπε να ενισχυθεί με τη Σουηδία και τη Φινλανδία.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία εντείνει το σχεδιασμό αυτό, όμως έχουν να αντιμετωπίσουν και το σοβαρό αγκάθι της Τουρκίας που φαίνεται να ασκεί βέτο για την ένταξη. Φυσικά το βέτο που ενδεχομένως ασκήσει, δεν έχει να κάνει με το πρόσχημα των τρομοκρατών

που χρησιμοποιεί, αλλά με τον γεωπολιτικό της ρόλο. Το πλεονέκτημα που έχει σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες του ΝΑΤΟ είναι ότι μπορεί να «παζαρεύει» τα συμφέροντά της και με τον αμερικάνικο και με τον ρωσικό ιμπεριαλισμό.

Από την άλλη, οι ευρωπαϊοί ιμπεριαλιστές και η ΕΕ κινδυνεύουν σύντομα να συντριβούν πλήρως, λόγω του ανταγωνισμού μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας - Κίνας. Είναι αυτοί που χάνουν περισσότερο και ταυτόχρονα περιθωριοποιούνται πιο γρήγορα απ' όλους, ενώ μετατρέπονται σε απλούς ακόλουθους του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Είναι δεδομένο ότι οι BRICS στην προσπάθεια στραγγαλισμού τους, θα αντιδράσουν, και η σύγκρουση που έρχεται είναι μεγάλη, με τον κίνδυνο των πυρηνικών να εμφανίζεται όλο και πιο έντονα. Ο κίνδυνος εμφανίζεται σε αρκετά σημεία του πλανήτη πέρα της Βαλτικής (Μολδαβία, Βαλκάνια, Ταϊβάν).

Μέσα σε όλα αυτά, η ελληνική κυβέρνηση έχει στρατευτεί με τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ που για να αντιμετωπίσουν την υποβάθμισή τους στην περιοχή από την Τουρκία, ρίχνουν συνεχώς λάδι στη φωτιά. Η κυβέρνηση, μαζί με τις υπόλοιπες μνημονιακές δυνάμεις ΣΥΡΙΖΑ-ΚΙΝΑΛ έχει μετατρέψει τη χώρα σε απέραντη βάση και ειδικά την Αλεξανδρούπολη σε ορμητήριο των Αμερικανών.

Η αντιπολεμική Πρωτοβουλία οργανώσεων και η δράση της

Η ΟΚΔΕ συμμετέχει στην Πρωτοβουλία που δημιουργήθηκε μαζί με άλλες εννιά οργανώσεις (ΝΑΡ, ΔΕΑ, Κόκκινο Νήμα κ.λπ.) για να αντιμετωπιστεί στην δράση το ζήτημα του πολέμου. Ενόψει της συνόδου, η Πρωτοβουλία προχώρησε σε πανελλαδική ημέρα δράσης με αντιπολεμικές διαδηλώσεις στις 29/06, στην Αθήνα στην αμερικανική πρεσβεία, στην Θεσσαλονίκη και στις υπόλοιπες μεγάλες πόλεις.

Η πρωτοβουλία που στήθηκε έχει κάποιες προϋποθέσεις να παλέψει για την σταθεροποίηση ενός αντιπολεμικού μετώπου, για να γίνει όμως αυτό πρέπει να ξεπεραστούν κάποιες παθογένειες που υπήρχαν το προηγούμενο διάστημα και έχουν να κάνουν κυρίως με: α) την ενίσχυση ενός ξεκάθαρα κινηματικού επαναστατικού μετώπου που να έχει την χρονική διάρκεια που χρειάζεται για να πετύχει τον στόχο του και να μην διαλυθεί στην πρώτη δυσκολία ή να υποχωρήσει, β) την γνώση των πραγματικών αναγκών του κινήματος. Δυστυχώς, η κατάσταση του κινήματος δεν βρίσκεται στο επίπεδο συνείδησης που χρειάζεται για να αποτρέψει τον πόλεμο.

Για την αλλαγή της κατάστασης αυτής πρέπει να παλέσουμε με υπομονή και ενότητα στην δράση, να προχωρήσουμε στην οργάνωση του αγώνα σε γειτονιές και εργασιακούς χώρους, να δημιουργήσουμε έναν επαναστατικό πόλο μέσα στην κοινωνία που θα ανατρέψει την φιλοπόλεμη κυβέρνηση. Να βγει η Ελλάδα από το ΝΑΤΟ και την ΕΕ και να χτιστούν οι βάσεις για μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, ανοίγοντας ταυτόχρονα τον δρόμο σε Ελλάδα και Ευρώπη, να πολεμήσουμε για να σταματήσει ο πόλεμος, η φτώχεια και η ακρίβεια, επιβάλλοντας μια άλλη κοινωνία, τις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης. Για να προχωρήσουμε σε αυτό τον σχεδιασμό και να αντιμετωπίσουμε τον πόλεμο, πρέπει να συγκροτηθεί ένα μέτωπο με επαναστατικές οργανώσεις σε όλο τον κόσμο.

■ *Κιτσώνης Ευάγγελος*

επίκαιρα...**Άλλο ένα ανήλικο παιδί κινδυνεύει με απέλαση**

Ακόμα ένα θύμα της ολοένα και σκληρότερης αντιμεταναστευτικής πολιτικής της κυβέρνησης αποτελεί ο πρόσφυγας μαθητής πακιστανικής καταγωγής, Σαλμάν. Ο 17χρονος που φοιτά στο 41ο Λύκειο Αθηνών, κινδυνεύει με απέλαση μετά την απόρριψη και της δεύτερης αίτησής του για χορήγηση ασύλου. Η αίτησή του απορρίφθηκε διότι δεν εμπίπτει σε κάποια από τις πλέον «φωτογραφικές» κατηγορίες που δικαιούνται άσυλο. Μάλιστα, ο Σαλμάν έχει λάβει έπαινο «εξαιρετικής προσωπικής βελτίωσης» από το προηγούμενο σχολείο στο οποίο φοιτούσε, ενδεικτικό της τεράστιας προσπάθειας που έχει καταβάλει τα τελευταία δυο χρόνια για την ενσωμάτωσή του στην ελληνική κοινωνία, την οποία για άλλη μια φορά η κυβέρνηση αγνοεί και με μια της απόφαση πετάει στα σκουπίδια.

Ρατσιστική επίθεση κατά εργάτη αλβανικής καταγωγής

Εργοδηγός του ΔΕΔΔΗΕ Δωδεκανήσων εξαπέλυσε ρατσιστική λεκτική επίθεση σε μετανάστη εργάτη. Ο εργοδηγός έχει επιτεθεί επανειλημμένα στον εργάτη αλβανικής καταγωγής, ενώ είχε προσπαθήσει και να τον χτυπήσει, εντός του χώρου εργασίας. Ο εργάτης υπέβαλε μήνυση, δίχως μεγάλη επιτυχία. Η επιτροπή που συστάθηκε εντός της εταιρείας για να διερευνήσει το περιστατικό αθώωσε τον εργοδηγό και απέφυγε να καλέσει ως μάρτυρες εργαζόμενους που θα επιβεβαίωναν τον ρατσιστικό χαρακτήρα των επιθέσεων. Επιπλέον, η εταιρεία τιμώρησε τον εργάτη με επταήμερη στέρηση μισθού διότι «άσκησε κριτική» και «μίλησε απρεπώς στον διευθυντή». Ο εργάτης δήλωσε πως σκοπεύει να παραιτηθεί από την δουλειά με την οποία θρέφει τα δύο του παιδιά, αν δεν αλλάξει κάτι στη στάση της εταιρείας, διότι δεν αντέχει να βρίσκεται σε ένα εχθρικό εργασιακό περιβάλλον, θύμα επιθέσεων κατά της καταγωγής του.

Καταδίκη φασιστών του Νέου Ηρακλείου

Το πρωί της 25ης Μαΐου εκδικάστηκε στο Πρωτοδικείο Αθηνών η υπόθεση της επίθεσης σε φοιτητή στην πλατεία του Νέου Ηρακλείου, στις 13 Νοεμβρίου του 2019 από ομάδα φασιστών. Οι τρεις φασίστες είχαν στοχοποιήσει τον φοιτητή, τον εντόπισαν, τον απομόνωσαν και τον χτυπήσαν σε κεφάλι και σώμα. Αποχώρησαν μετά από παρέμβαση εργαζομένων και περαστικών. Μετά το συμβάν, ο ίδιος δέχτηκε απειλητικό τηλεφώνημα από την ομάδα, ενώ μετά από δύο μήνες απείλησαν και τον αδερφό του. Στο δικαστήριο εμφανίστηκε μόνο ο ένας κατηγορούμενος, χωρίς δικηγόρο και εκπροσώπηση. Ενώ η εισαγγελία δέχθηκε τον ισχυρισμό ότι επρόκειτο για χτυπήματα στο κεφάλι και θα έπρεπε η κατηγορία να αφορά «*πρόκληση επικίνδυνης σωματικής βλάβης*», διατηρήθηκε η αρχική της «*πρόκλησης απλής σωματικής βλάβης*». Επιχειρήθηκε να αναδειχθεί και η πολιτική στοχοποίηση και ηθική βλάβη που υπέστη ο φοιτητής, καθώς φοβόταν για δύο χρόνια να κυκλοφορήσει στην περιοχή, όπως τόνισε. Η έδρα αποφάσισε να καταδικάσει σε 10 μήνες φυλάκιση με τριετή αναστολή και τους τρεις, για το ίδιο αδίκημα. Ένας εκ των δραστών είναι ο Μάριος Παπαδιονυσίου ο οποίος έχει καταδικαστεί και για επίθεση κατά της ΚΕΕΡΦΑ και στην περίπτωση που τελεσιδικήσουν και οι δύο υποθέσεις η ποινή φυλάκισης θα πρέπει να εκτιθεί.

Ακρίβεια: Πεδίον δόξης λαμπρό για τους επίδοξους «επενδυτές» Πραγματική στήριξη του λαού άμεσα!

Το μέτωπο του πολέμου στην Ουκρανία ήταν η σπίθα ώστε να πυροδοτηθεί μια έκρηξη ανατιμήσεων σε μια ευρεία γκάμα προϊόντων και υπηρεσιών, κυρίως λόγω της εκτόξευσης της ενεργειακής κρίσης. Παρόλ' αυτά, είναι κομβικό να διευκρινιστεί πως ο πόλεμος ήταν η αφορμή και όχι η αιτία της ακρίβειας - ενεργειακής κρίσης.

Η κυβέρνηση αλλά και συνολικά η Ευρωπαϊκή Ένωση κρύβεται πίσω από την συγκυρία διότι είναι πολύ βολικό να λέγεται σήμερα ότι, για την ενεργειακή κρίση φταίει απλά η κερδοσκοπία, όμως αυτό είναι μόνο μια προσπάθεια να κρυφτούν οι πραγματικές αιτίες της ενεργειακής κρίσης. Η κερδοσκοπία βέβαια, δεν είναι ασυνήθιστο φαινόμενο στις αγορές, όμως η ουσιαστική αιτία των αυξήσεων των τιμών της ενέργειας είναι ότι η κερδοσκοπία αποτελεί δομικό στοιχείο των μηχανισμών παραγωγής και διανομής της ενέργειας στη νεοφιλελεύθερη αγορά. Η ελληνική κυβέρνηση όμως μιλάει μόνο για «ουρανοκατέβαρα κέρδη» και για τη φορολόγησή τους, κι αυτό μετά από το πράσινο φως που έδωσε η Κομισιόν με το REPowerEU. Με το πλάνο REPowerEU, η Κομισιόν προτείνει μια σειρά «αξιόλογων μέτρων» όπως, μείωση της κατανάλωσης ρεύματος και μετακινήσεις με ποδήλατα, μείωση των ορίων ταχύτητας σε εθνικές οδούς και κλείσιμο των φώτων, χωρίς να δίνει ούτε ευρώ στα νοικοκυριά, ενώ επί της ουσίας αφήνει τον ενεργειακό σχεδια-

σμό στα εθνικά σχέδια.

Κάθε μέρα επιβεβαιώνεται πως είναι πολιτική επιλογή των κυβερνήσεων και των ευρωπαϊκών θεσμών να παραδώσουν σε κερδοσκοπικά χρηματιστήρια την εξουσία καθορισμού των διεθνών τιμών για κάθε αγαθό από το οποίο εξαρτάται η επιβίωση της ανθρωπότητας. Από τα μεταλλεύματα μέχρι το σιτάρι, και από το νερό μέχρι τις εκπομπές ρύπων διοξειδίου.

Είναι πολιτική επιλογή της ηγεσίας της ΕΕ να επιβάλει την τιμολόγηση του ρεύματος από χρηματιστήρια ενέργειας, παραδίδοντας 500 εκατομμύρια Ευρωπαίους στο παιχνίδι μιας ανελέητης κερδοσκοπίας, που κρύβεται βολικά πίσω από την ουκρανική κρίση, αν και το χρηματιστηριακό ενεργειακό ράλι άρχισε πολλούς μήνες νωρίτερα.

Είναι πολιτική επιλογή των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων να αρνούνται την αναστολή των χρηματιστηρίων ρεύματος ή του ολλανδικού χρηματιστηρίου αερίου. Είναι πολιτική επιλογή τους να ρισκάρουν μια παγκόσμια επισιτιστική κρίση, παίζοντας το παιχνίδι των κερδοσκοπών με την υποτιθέμενη εγκλωβισμένη ουκρανική παραγωγή.

Ήταν πολιτική -και ταξική- επιλογή των κυβερνήσεων να αφήσουν απείραχτα για έναν χρόνο τα υπερκέρδη των ενεργειακών εταιρειών από τις τρελές ανατιμήσεις. Όπως είναι πολιτική επιλογή τους, εκλογική αυτοσυντήρηση, να τα φορολογήσουν έστω και

περιορισμένα, καθυστερημένα και προσχηματικά για να αποφύγουν την κατακραυγή. Είναι πολιτική επιλογή της κυβέρνησης να μην κλείσει εδώ και τώρα το χρηματιστηριακό «μαγαζάκι» όπου παραγωγοί και προμηθευτές ρεύματος αισχροκερδούν στις πλάτες των καταναλωτών.

Είναι πολιτική επιλογή των κυβερνήσεων να αφήσουν ανεξέλεγκτο τον όπου γης και θαλάσσης εφοπλισμό να πενταπλασιάσει τους ναύλους μεταφοράς, να υπερασπίσει ως «εθνικό» συμφέρον την ελευθερία τους να κουβαλάνε ρωσικό, σαουδαραβικό ή ιρανικό πετρέλαιο σε πείσμα κάθε εμπάργκο και να απολαμβάνουν αφορολόγητες σημαίες ευκαιρίας.

Όλα αυτά ολοκληρώνουν το παζλ της νεοφιλελεύθερης διαχείρισης που θέτει πάνω από όλα το κέρδος και που υπηρετεί πιστά και η κυβέρνηση Μητσοτάκη. Όπου με «μέτρα στήριξης» - ψίχουλα, προσπαθεί να εξαπατήσει τους εργαζόμενους, γιατί όπως είπαμε, υπάρχει το αίσθημα της εκλογικής αυτοσυντήρησης. Γίνεται ζήτημα επιβίωσης να ληφθούν πραγματικά μέτρα στήριξης των εργαζομένων, των ανέργων και της νεολαίας, καθώς κάθε μέρα που περνάει η επιβίωση γίνεται όλο και πιο δύσκολη.

Πα να επιβιώσουμε πρέπει να επιβάλουμε την δική μας πολιτική ενάντια στη δική τους. Πρέπει όλοι μαζί εργαζόμενοι, άνεργοι, νεολαία και φτωχά λαϊκά στρώματα να βάλουμε

μπροστά τις πραγματικές μας ανάγκες και όχι τα κέρδη μίας χούφτας καπιταλιστών. Με ένα ενωτικό σχέδιο πάλης, με απεργίες και διαδηλώσεις να τελειώνουμε με την νεοφιλελεύθερη πολιτική, η οποία κάθε μέρα μας βουλιάζει όλο και πιο πολύ στο βούρκο, την εξαθλίωση και φέρνει τον πόλεμο συνεχώς πιο κοντά.

Μέτρα όπως, κατάργηση του ΦΠΑ και των Ειδικών Φόρων σε καύσιμα και άλλα είδη λαϊκής κατανάλωσης, ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς αλλά και μέτρα προστασίας για τους αυτοαπασχολούμενους, αγρότες και ανέργους πρέπει να ληφθούν άμεσα! Να αξιοποιηθεί σχεδιασμένα το σύνολο των ενεργειακών πηγών της χώρας (λιγνίτης, υδρογονάνθρακες, γεωθερμία, ΑΠΕ κ.λπ.) προς όφελος του λαού και να πάψει η ενέργεια να αποτελεί «εμπόρευμα». Να παλέψουμε για εθνικοποίηση των μεγάλων επιχειρήσεων και του τομέα της ενέργειας, καθώς είναι ο μόνος τρόπος να αναστρέψουμε την επισιτιστική κρίση που βρίσκεται προ των πυλών. Κάνοντας μεσοπρόθεσμα δεν θα μας λύσει το πρόβλημα, παρά μόνο ο ανυποχώρητος αγώνας.

Νέος νόμος για την Υγεία

«Ποιοτική πρόσβαση στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας» ή ταφόπλακα της Δημόσιας Υγείας;

Στις 11/05/2022 ψηφίστηκε ο νέος νόμος για την υγεία - υπερψηφίστηκε από τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ, ο ΣΥΡΙΖΑ εκφράστηκε με το «παρών», ενώ ΚΚΕ, Ελληνική Λύση και ΜΕΡΑ25 την καταψήφισαν. Αντίθετα από ό,τι διαφημίζεται, δεν δίνει λύση στα προβλήματα δεν προστατεύει το καθολικό δικαίωμα στην δημόσια - δωρεάν υγεία, ούτε δυναμώνει το ΕΣΥ. Διευκολύνει την δραστηριοποίηση των ιδιωτών στον χώρο της υγείας, μετακυλύει το κόστος της υγείας στους εργαζόμενους, μειώνει την πρόσβασή τους σε υπηρεσίες υγείας και εντείνει τις ανισότητες και τους αποκλεισμούς.

Χρήσιμα στοιχεία

Στην Ελλάδα οι κατά κεφαλήν δαπάνες για την υγεία είναι πολύ χαμηλότερες από τον μέσο όρο της ΕΕ. Η δημόσια δαπάνη για την Υγεία μειώθηκε από το 6,6% το 2010, στο 4,7% του ΑΕΠ το 2019. Ταυτόχρονα, αυξήθηκε η ιδιωτική δαπάνη, καθώς μεγάλο ποσοστό πολιτών πλέον αναγκάζονται να πληρώσουν από την τσέπη τους για να έχουν υπηρεσίες υγείας, αφού δεν μπορούσαν να εξυπηρετηθούν από το δημόσιο σύστημα υγείας. Κατά την διάρκεια της πανδημίας έχουν χάσει τη ζωή τους σχεδόν 30.000, και έτσι η Ελλάδα κατατάσσεται στην 23η θέση παγκοσμίως με βάση την αναλογία θανάτων ανά 100.000 κατοίκους. Η πραγματική θνησιμότητα, εκτιμάται σε 127,1 θανάτους ανά 100.000 κατοίκους, δηλαδή 22% περισσότερους θανάτους από τους επίσημα καταγεγραμμένους ως απώλειες λόγω Covid-19.

Σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ, η χώρα παρου-

σιάζει ένα από τα πιο υψηλά ποσοστά πληρωμών από τους ίδιους τους ασθενείς («out-of-pocket») για υπηρεσίες υγείας (2,8% του ΑΕΠ για το 2019). 1 στα 3 νοικοκυριά αναφέρει ότι τα χρήματα που δαπανούν για την υγεία αποτελούν «καταστροφικές δαπάνες». Περίπου το 1/4 των ιδιωτικών δαπανών αφορά σε παράτυπες και παράνομες πληρωμές, τα γνωστά «φακελάκια». Το σύνολο του τακτικού προσωπικού των φορέων Υγείας μειώθηκε από 77.631 τον Φεβρουάριο του 2020, σε 74.450 τον Φεβρουάριο του 2022 (υπουργείο Εσωτερικών, 2022). Εδώ και 12 χρόνια, από την είσοδο της χώρας στα μνημόνια και την εφαρμογή αλληπάλληλων πακέτων - μέτρων δημοσιονομικής λιτότητας, το Δημόσιο Σύστημα Υγείας πεθαίνει.

Υπό το πρίσμα των παραπάνω η κυβέρνηση επιλέγει να περάσει ένα νόμο που:

Δεν δίνει δεκάρα για τις τραγικές ελλείψεις (περίπου 40.000 οι κενές οργανικές θέσεις) σε μόνιμο προσωπικό. Και επειδή στην νέα εποχή δεν χωράνε άλλοι μόνιμοι και οι μισθοί τους, σημαίνει γενίκευση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων ομηρίας, φτηνούς, εξουθενωμένους, περιπλανώμενους υγειονομικούς για να μπαλάνουν τρύπες. Οι εργολαβίες, που ήδη έχουν εισχωρήσει στα νοσοκομεία, θα επεκταθούν σε όλα τα τμήματα. Ήδη έχει ξεκινήσει το «γλντι» με αφορμή τις ελλείψεις μετά και τις αναστολές εργασίας των συναδέλφων που δεν εμβολιάστηκαν.

Η «αξιολόγηση» στην υγεία δεν αφορά στην βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών, αλλά υποταγή στην λογική του κέρδους,

Η λειτουργία των νοσοκομείων θα βασιζέται στην «καταπολέμηση της σπατάλης» και «τον εξορθολογισμό των δαπανών», πράγμα που σημαίνει στέρηση από τους ασθενείς των αναγκαίων εξετάσεων, θεραπειών και φαρμάκων.

Πρόκειται να κλείσουν και να ενοποιηθούν Δομές Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας. Περιφερειακά Δημόσια Νοσοκομεία θα μετατραπούν σε Κέντρα Υγείας. Θα μπουν δηλαδή νέα λουκέτα, θα γίνουν νέες συγχωνεύσεις τμημάτων, κλινικών και νοσοκομείων.

Μπαίνουν νέοι κόφτες στις δωρεάν παροχές στους ασθενείς για φάρμακα, θεραπείες και εξετάσεις. Στο νέο ΕΣΥ «θα παίρνεις μόνο ό,τι πληρώνεις από την τσέπη σου». Εμπλουτίζει με νέα πεδία κερδοφορίας στην υγεία για τα τρωκτικά από την παραπέρα εκχώρηση υπηρεσιών των δημόσιων νοσοκομείων, σε εργολαβίες, ΣΔΙΤ.

Καθιερώνονται τα απογευματινά χειρουργεία. Τα έξοδά τους θα βαραινούν τον ασθενή, αφού το 30% του κόστους θα πρέπει να το πληρώνει ο ίδιος, αναφέροντας πως με αυτόν τον τρόπο τα νοσοκομεία θα μπορούν να έχουν έσοδα και από ιδιωτικούς πόρους.

Καθιερώνεται ο θεσμός του οικογενειακού γιατρού μετατρέποντάς τον σε μοναδικό δίαυλο πρόσβασης στα δημόσια νοσοκομεία. Ο κάθε ασφαλισμένος θα πρέπει να έχει ηλεκτρονικό φάκελο ασθενούς «χρεωμένο» σε κάποιον οικογενειακό γιατρό. Δεν θα έχει πρόσβαση στο νοσοκομείο και σε δωρεάν περίθαλψη αν προηγουμένως δεν έχει αξιολογηθεί και παραπεμφθεί «gatekeeping» σε αυτό από τον οικογενειακό του γιατρό...
«Νέο ΕΣΥ» λοιπόν, σημαίνει «δημόσιες»

μονάδες υγείας, αυτοχρηματοδοτούμενες επιχειρήσεις με ακόμα μεγαλύτερη μείωση της κρατικής χρηματοδότησης και έσοδα από την οικονομική αφαίμαξη των ασθενών και το τσαλαπάτημα των εργαζομένων σε αυτό. Σημαίνει ότι η κυβέρνηση έχει κηρύξει τον πόλεμο στο δικαίωμα στην υγεία για όλους!

Σύμμαχο σε αυτόν τον πόλεμο η κυβέρνηση της ΝΔ έχει, πέρα από τις αντίξοες συνθήκες, την αναποτελεσματικότητα/διάλυση του επίσημου συνδικαλιστικού κινήματος και το επακόλουθό της, την αυταπάτη των ατομικών λύσεων στην πλειοψηφία των εργαζομένων.

Μία είναι η λύση: να κερδίσουν οι εργαζόμενοι αυτόν τον πόλεμο. Ο μαζικός και ανυποχώρητος αγώνας όλης της κοινωνίας με δυναμική συμμετοχή των εργαζομένων στον χώρο. Μακριά από ατομικές λύσεις, μπορεί ο πόλεμος αυτός να κερδηθεί και να αποτραπεί η επίθεση της κυβέρνησης στην Υγεία.

Σε κάθε δομή Δημόσιας Υγείας, σε κάθε νοσοκομείο να δημιουργηθούν Επιτροπές Αγώνα που θα οργανώσουν την πάλη, με απεργίες και διαδηλώσεις για την προστασία της δημόσιας υγείας, των μισθών και των θέσεων εργασίας, για την προστασία των συνδικαλιστικών και πολιτικών δικαιωμάτων απέναντι στην επέλαση της κυβερνητικής χούντας. Για να επιβληθούν οι κοινωνικές και ανθρώπινες ανάγκες ενάντια στη δολοφονική βαρβαρότητα της «αγοράς» και του καπιταλισμού, της κυβέρνησης και των υπόλοιπων του πολιτικού θιάσου.

■ Γεωργία Βουλγαρέλλη

Συνέδριο ΕΔΟΘ: ΔΑΚΕ - ΔΗΣΥΠ εφαρμόζουν τον νόμο Χατζηδάκη από την πίσω πόρτα

Το 10ο συνέδριο της Ένωσης Δημοσιοπαλληλικών Οργανώσεων Θεσσαλονίκης (ΕΔΟΘ), με ευθύνη των παρατάξεων των ΔΑΚΕ - ΔΗΣΥΠ χαρακτηρίστηκε από σειρά αντικαταστατικών, αντιδημοκρατικών μεθοδεύσεων και τραμπουκισμών, με στόχο την νομιμοποίηση τελικά της εφαρμογής του νόμου Χατζηδάκη, ενώ υπήρξε πλήρης απουσία συζήτησης, πολιτικής αντιπαράθεσης και αποφάσεων.

Την Παρασκευή 13/5/2022, μέρα έναρξης του συνεδρίου, οι δύο παρατάξεις αρνήθηκαν να θέσουν (ως όφειλαν από το καταστατικό της ΕΔΟΘ) στο σώμα του συνεδρίου τη νομιμοποίηση των συνέδρων 5 σωματείων, που πραγματοποίησαν τις εκλογές τους για την ανάδειξη αντιπροσώπων για το συνέδριο και με ηλεκτρονική ψηφοφορία, εφάρμοσαν δηλαδή τον ν. Χατζηδάκη στις αρχαιρεσίες τους.

Παρά την επιμονή όλων των υπόλοιπων παρατάξεων να τεθεί το ζήτημα σε ψηφοφορία, διέκοψαν το συνέδριο το βράδυ της Παρασκευής ενώ την επόμενη μέρα, μετά από έντονες διαμαρτυρίες και την αποχώρηση όλων των υπολοίπων, χωρίς να υπάρχει απαρτία με πραξικοπηματικό τρόπο νομιμοποίησαν μόνοι τους τους συνέδρους και ολοκλήρωσαν το συνέδριο μέσα σε μία ώρα, ενώ θα διαρκούσε όλη την ημέρα.

Έγινε ξεκάθαρο ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΑΚΕ - ΔΗΣΥΠ μπορεί στα λόγια και κάτω από την πίεση του κόσμου να απορρίπτει τον ν. Χατζηδάκη, όμως στην πράξη έκανε ό,τι περνάει από το χέρι της για να τον εφαρμόσει για πρώτη φορά, σ' αυτό το συνέδριο της ΕΔΟΘ, επικαλούμενη τη νομιμότητα.

Είναι αυτές οι ίδιες δυνάμεις που στην περίοδο της πανδημίας και των παρατεταμένων λοκ-νταουν συνεργάστηκαν στην ΕΔΟΘ και στην ΑΔΕΔΥ για να υποσκάψουν τις αντιστάσεις των εργαζομένων στο δημόσιο, είναι αυτές οι δυνάμεις που σταμάτησαν τη λειτουργία των σωματείων εγκαταλείποντας τους εργαζόμενους σε μια λαίλαπα αντεργατικών νόμων που η κυβέρνηση ψήφισε ασταμάτητα.

Είναι αυτή η ίδια συνδικαλιστική γραφειοκρατία που, επικαλούμενη τη νομιμότητα αρνήθηκε να καλέσει κινητοποίηση για το Πολυτεχνείο το Νοέμβριο του 2020, όταν η κυβέρνηση της ΝΔ επιχειρήσει να επιβάλει απαγόρευση των διαδηλώσεων.

Αυτές οι ίδιες παρατάξεις (ΔΑΚΕ - ΠΕΚ) συνεργάστηκαν με τη ΣΥΝΕΚ στην εκπαίδευση (ΔΟΕ, ΟΛΜΕ) για να περάσει η αξιολόγηση. Κάτω από την πίεση των εκπαιδευτικών είπαν αρχικά όχι στην αξιολόγηση και προκήρυξαν απεργία - αποχή. Στην πιο κρίσιμη όμως στιγμή της αντιπαράθεσης, όταν τα δικαστήρια εφαρμόζοντας τον ν.

Χατζηδάκη έβγαλαν την απεργία - αποχή παράνομη, αυτές οι δυνάμεις δέχτηκαν και ουσιαστικά εφάρμοσαν τον ν. Χατζηδάκη, δεν σεβάστηκαν την εκφρασμένη θέληση του κλάδου ενάντια στην αξιολόγηση, δεν κήρυξαν τη συνέχιση της απεργίας - αποχής με οποιοδήποτε μέσο. Σεβάστηκαν για άλλη μια φορά τη «νομιμότητα» της κυβέρνησης, τη «νομιμότητα» που απαγορεύει στους εργαζόμενους να απεργούν και να αντιστέκονται, τη «νομιμότητα» που ποινικοποιεί τον συνδικαλισμό, τη συνδικαλιστική δράση και τους αγώνες.

Παρά το ότι το 10ο συνέδριο της ΕΔΟΘ εξελίχτηκε σε παρωδία, η προσέλευση στην κάλη για την εκλογή του νέου Γενικού Συμβουλίου της ΕΔΟΘ ήταν μαζική. Ψήφισαν 553 σύνεδροι (567 το 2017) και πήραν: ΔΑΚΕ 171 ψήφους και 15 έδρες (134 και 12), ΔΑΣ (ΠΑΜΕ) 100 και 9 έδρες (όπως το 2017), ΔΗΣΥΠ (ΠΑΣΚΕ) 99 και 9 έδρες (109 και 10), η ΕΑΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ) 87 και 8 (από 86), Παρεμβάσεις 73 και 7 (από 67 και 6), Αγωνιστική Συνεργασία (ΜΕΤΑ) 17 και 2 (από 28 και 2), Αντεπίθεση Εργαζομένων στο Δημόσιο 5 (όπως το 2017). Δε συμμετείχαν, η Ανατροπή (28 και 2 έδρες το 2017), η Διέξοδος (12 και 1) και η Ταξική Πορεία (2).

Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση θέλει να επιβάλει την κατάργηση του συνδικαλισμού, την κατάργηση κάθε δυνατότητας

των εργαζομένων να αντιστέκονται στις επιθέσεις που δέχονται. Με τον ν. Χατζηδάκη, η κυβέρνηση εκτός από την διάλυση των όποιων εργασιακών δικαιωμάτων είχαν απομείνει, μετά από 12 χρόνια μνημονίων, κυρίως στοχεύει στην παρεμπόδιση της συνδικαλιστικής οργάνωσης και δράσης με διάφορους τρόπους (π.χ. ηλεκτρονικά μητρώα, ηλεκτρονικές ψηφοφορίες, αύξηση προσπατούμενων προϋποθέσεων για κήρυξη απεργίας).

Η κατάσταση του συνδικαλιστικού κινήματος σήμερα είναι δυσανάλογη της γενικευμένης επίθεσης που δεχόμαστε και δεν αντιμετωπίζεται με τις πολιτικές των παρατάξεων που κυριαρχούν στην ΕΔΟΘ και γενικότερα στην ΑΔΕΔΥ. Οι δυνάμεις αυτές είναι πολύ μακριά από τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο. Μόνη διέξοδος είναι η ανασυγκρότηση των συνδικάτων με επιτροπές αγώνα και γενικές συνελεύσεις. Καλούμε τους εργαζόμενους να πάρουμε την υπόθεση των δικαιωμάτων μας και των αγώνων στα χέρια μας. Κόντρα και ενάντια στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, να οργανωθούμε στα σωματεία μας και να παλέψουμε για την κατάργηση του ν. Χατζηδάκη, για το σταμάτημα του πολέμου, ενάντια σε ακρίβεια και εξαθλίωση.

■ Αντεπίθεση των Εργαζομένων στο Δημόσιο

Εκλογές για το 20ο συνέδριο της ΟΛΜΕ: Μεγάλος πρωταγωνιστής η αποχή - Μεγάλη πτώση της κυβερνητικής ΔΑΚΕ

Σε εξέλιξη βρίσκονται αυτό το διάστημα οι εκλογές στις ΕΛΜΕ (πρωτοβάθμια σωματεία των καθηγητών) όλης της χώρας για την εκλογή αντιπροσώπων στο συνέδριο της ΟΛΜΕ που θα εκλέξει το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της ΟΛΜΕ. Οι αντιπρόσωποι που εκλέγονται σε 64 από 86 ΕΛΜΕ είναι οι ακόλουθοι (σε παρένθεση τα αποτελέσματα του 2019): ΔΑΚΕ: 67 (105), ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ): 51 (70), ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ (ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΛ ΚΚΕ): 39 (47), ΠΑΜΕ: 38 (45), ΠΕΚ (ΠΑΣΟΚ): 26 (31), Λοιποί 3 (10).

Πολύ μεγάλη η αποχή

Η αποχή αυξάνεται κατά περίπου 30% σε σχέση με το 2019, με αποτέλεσμα να εκλέγονται 84 αντιπρόσωποι λιγότεροι (224 από 308). Τις μεγαλύτερες απώλειες από την αποχή της «πιστώνεται» η κυβερνητική παράταξη της ΔΑΚΕ (ΝΔ). Σημαντικό ρόλο έπαιξε και η απόφαση της Κεραμείας να καταργήσει την 24ωρη άδεια προκειμένου οι καθηγητές να συμμετάσχουν στις Γενικές Συνελεύσεις και να ψηφίσουν, η απογοήτευση για την ΟΛΜΕ που ξεπούλησε την απεργία - αποχή ενάντια στην αξιολόγηση με ευθύνη των δυνάμεων της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (ΔΑΚΕ - ΠΕΚ - ΣΥΝΕΚ) αλλά και η βαθιά κρίση του συνδικαλιστικού εκπαιδευτικού κινήματος (κρίση αξιοπιστίας της συλλογικής οργάνωσης και των αγώνων), που οι ίδιες δυνάμεις έχουν προκαλέσει. Σημαντικό στοιχείο αποτελεί και το γεγονός ότι οι εν δυνάμει ψηφοφόροι της ΔΑΚΕ απέχουν και δεν τους κερδίζει κάποια άλλη παράταξη, ούτε αυτή των ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ) που ο πολιτικός τους φορέας θέλει να πιστεύει ότι θα ανέβει ξανά στην εξουσία.

Μεγάλες απώλειες για παλιό και νέο κυβερνητικό συνδικαλισμό

Η ΔΑΚΕ χάνει και σε απόλυτο αριθμό ψήφων και αντιπροσώπων αλλά και σε ποσοστά. Οι δυνάμεις των ΣΥΝΕΚ χάνουν επίσης κυρίως σε απόλυτο αριθμό ψήφων και σε αντιπροσώπους και έχουν και μικρή μείωση των ποσοστών τους. Μαζί οι δύο δυνάμεις του παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού χάνουν 57 από τους 84 αντιπροσώπους που χάθηκαν (δηλαδή το 67,85% των χαμένων αντιπροσώπων). Οι Παρεμβάσεις αυξάνουν το ποσοστό τους, αλλά χάνουν 8 αντιπροσώπους. Το ΠΑΜΕ διατηρεί τα ποσοστά του, αλλά χάνει 7 αντιπροσώπους, ενώ η ΠΕΚ χάνει 5 αντιπροσώπους και αδυνατεί να ανασυγκροτήσει τις δυνάμεις της, παρά τα μεγαλεπήβολα σχέδια του πολιτικού της φορέα. Η Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών παρότι αυξήσαμε τα ποσοστά μας, δεν καταφέραμε να εκλέξουμε αντιπρόσωπο. Παρότι στην Ε' ΕΛΜΕ-Θ το υπόλοιπό μας ήταν μεγαλύτερο (49) από της ΔΑΚΕ (47), η ΔΑΚΕ εκλέγει αντιπρόσωπο γιατί, με βάση το εκλογικό σύστημα, στη δεύτερη κατανομή μπαίνουν μόνο οι δυνάμεις που πήραν αντιπρόσωπο από την πρώτη κατανομή. (βλ. αποτελέσματα των ΕΛΜΕ που συμμετείχαμε στους πίνακες).

Χαρακτηριστικό παράδειγμα τα αποτελέσματα των 5 ΕΛΜΕ της Θεσσαλονίκης

Η ΔΑΚΕ έχει σημαντικές απώλειες παρόλο που παραδοσιακά η Θεσσαλονίκη αποτελούσε το προπύργιο του κόμματος της ΝΔ και είχε την πρώτη θέση στις 3 από τις 5 ΕΛΜΕ. Τώρα κρατάει την πρωτιά μόνο στη Β' ΕΛΜΕ-Θ όμως, χάνει σε ποσοστό (29,9% από 36,8%) και σε ψήφους (206 από 366). Ενώ, στην Ε' ΕΛΜΕ-Θ που ήταν πρώτη δύναμη, φτάνει σε ιστορικά χαμηλά με 150 ψήφους (από 389), χάνει 10 ποσοστιαίες μονάδες και 2 αντιπροσώπους από τους 4 που είχε και λαμβάνει την 2η θέση. Εδώ καθοριστικό ρόλο για την καθίζηση

Α' ΕΛΜΕ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	2022 (20ο Συνέδριο)		
	ΨΗΦΟΙ	ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΑ (%)
ΠΑΜΕ (ΚΚΕ)	67(189)	1 (2)	27,13 (31,29)
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ (ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΜΛ-ΚΚΕ)	46(55)	1 (0)	18,62 (9,11)
ΔΑΚΕ	38(132)	0 (2)	15,38 (21,85)
ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ)	36(70)	0 (1)	14,57 (11,59)
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΕΚΠ/ΚΩΝ (ΟΚΔΕ)	23(33)	0 (0)	9,31 (5,46)
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ (ΚΚΕ-ΜΛ)	19(30)	0 (0)	7,69 (4,97)
ΠΕΚ (ΠΑΣΟΚ)	17(71)	0 (1)	6,88 (11,75)
ΛΕΥΚΑ	1(19)		0,40 (3,15)
ΑΚΥΡΑ	0(5)		0,00 (0,83)
ΣΥΝΟΛΟ	247(604)	2 (6)	

Ε' ΕΛΜΕ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	2022 (20ο Συνέδριο)		
	ΨΗΦΟΙ	ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΑ (%)
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ (ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΜΛ-ΚΚΕ)	279 (319)	3 (3)	38,06 (24,96)
ΔΑΚΕ (ΝΔ)	150 (389)	2 (4)	20,46 (30,44)
ΠΑΜΕ (ΚΚΕ)	106 (236)	1 (3)	14,46 (18,47)
ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ)	88 (179)	1 (2)	12,01 (14,01)
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΕΚΠ/ΚΩΝ (ΟΚΔΕ)	49 (53)	0 (0)	6,68 (4,15)
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ (ΚΚΕ-ΜΛ)	36 (69)	0 (1)	4,91 (5,40)
ΠΕΚ (ΠΑΣΟΚ)	19 (41)	0 (0)	2,59 (3,21)
ΛΕΥΚΑ	4 (26)		0,55 (2,03)
ΑΚΥΡΑ	2 (13)		0,27 (1,02)
ΣΥΝΟΛΟ	733 (1325)	7 (13)	

της ΔΑΚΕ έπαιξε και η επιλογή της ΔΑΚΕ Ε' ΕΛΜΕ-Θ να καλεί σε αποχή από τις εκλογές του σωματείου για ΔΣ τον Δεκέμβρη, καθώς και η διαγραφή από το σωματείο του προέδρου της ΔΑΚΕ Θεσσαλονίκης, Χ. Βαϊτσίδη λόγω εξαπάτησης της ΕΛΜΕ και ανεπίτρεπτης συμπεριφοράς στις εργαζόμενες του Δικτύου Άλφα στο οποίο αυτό-ορίστηκε εκπρόσωπος εκ μέρους της ΕΛΜΕ. Το αποτέλεσμα αυτό είναι επίσης ένα μήνυμα καταδίκης της βίας, της εμπλοκής των δυνάμεων καταστολής και των δικαστηρίων στο εσωτερικό του σωματείου, τα οποία χρησιμοποίησε ο Χ. Βαϊτσίδης και οι συνοδοιπόροι του προκειμένου να ανατρέψουν την απόφαση της γενικής συνέλευσης της ΕΛΜΕ που επέβαλε τη διαγραφή του.

Έτσι, μετά τον καταποντισμό της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ στις φοιτητικές εκλογές, έρχονται και οι εκλογές των καθηγητών που δείχνουν ότι καταγράφεται μια τάση απόρριψης της κυβέρνησης και των πολιτικών που εφαρμόζει. Αναγνωρίζεται πλέον ξεκάθαρα από φοιτητές και καθηγητές ότι οι παρατάξεις αυτές είναι τα μακριά χέρια της κυβέρνησης μέσα στην εκπαίδευση, είναι οι στυλοβάτες της κυβερνητικής πολιτικής, που διαλύει το δημόσιο σχολείο και πανεπιστήμιο, και η ύπαρξή τους, όχι μόνο δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα των φοιτητών, των εκπαιδευτικών και της δημόσιας εκπαίδευσης, αλλά αποτελεί θανάσιμο κίνδυνο γι' αυτά.

■ Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών

Οι κινητοποιήσεις φοιτητών στη Θεσσαλονίκη Αγώνας για την υπεράσπιση του ασύλου και της δημόσιας-δωρεάν παιδείας

Η ελληνική οικονομία έχει περιέλθει σε μία βαθιά χρεοκοπία, την οποία δεν μπορεί να ξεπεράσει. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη, αδυνατώντας πλήρως να την αντιμετωπίσει, βλέπει ως μονόδρομο το τσάκισμα των κοινωνικών μας δικαιωμάτων και το ξεπούλημα των πάντων (ΔΕΗ, ΛΑΡΚΟ κ.ά.) για την εξυπηρέτηση του δυσθεώρητου χρέους. Η κατάσταση γίνεται ακόμη πιο έκρυθμη με την ακρίβεια να σπάει κάθε ρεκόρ, την ανεργία να φτάνει το 25%, ενώ ο μισός πληθυσμός της χώρας ζει στα όρια της φτώχειας. Η κυβέρνηση έχει επιλέξει να μην δώσει ούτε 1€ για παιδεία, υγεία και κοινωνικές ανάγκες, αλλά αντιθέτως δίνει πολλά δισ. για στρατιωτικούς εξοπλισμούς και την αστυνομία.

Συγκεκριμένα, στην παιδεία, η κυβέρνηση Μητσοτάκη επιδιώκει να διαλύσει την δημόσια-δωρεάν εκπαίδευση, έχοντας ως κύριο στόχο τη δημιουργία του «Πανεπιστημίου του 2030», την ιδιωτικοποίηση – εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης. Δηλαδή, ένα πανεπιστήμιο Α.Ε. που θα εισάγεται μόνο όποιος μπορεί να πληρώσει δίδακτρα, ενώ η συντριπτική πλειοψηφία των φοιτητών/μαθητών θα πετάγονται εκτός. Αυτό επιδιώκεται εδώ και 3 χρόνια, με τα αλληπάλληλα αντικειμενικά νομοσχέδια και τον νόμο Κεραμέως - Χρυσοχοϊδή. Σε συνέχεια αυτών, η υπουργός Παιδείας, Νίκη Κεραμέως ανακοίνωσε τους βασικούς άξονες του νέου αντικειμενικού νόμου-πλαίσου, ο οποίος αποτελεί την πιο βαθιά και αντιδραστική τομή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση από την μεταπολίτευση. Ο νέος νόμος-πλαίσιο αλλάζει ολοκληρωτικά το πλαίσιο λειτουργίας των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων σε όλα τα επίπεδα, σε οικονομικό, ακαδημαϊκό και δι-

οικητικό, χτυπάει την ρίζα των κατακτήσεων του Δημόσιου Πανεπιστημίου, δηλαδή, τον ίδιο τον χαρακτήρα και την φυσιογνωμία που αυτό είχε μέχρι και σήμερα.

Ενδεικτικό είναι το παράδειγμα του ΔΠΠΑΕ, που την 1/4 η διορισμένη από την Κεραμέως(!) διοίκηση του ιδρύματος ανακοίνωσε την κατάργηση του Τμήματος των Μηχανικών Περιβάλλοντος, την συγχώνευση του Τμήματος Μηχανικών Πληροφορικής με παρεμφερές τμήμα των Σερρών και την μεταφορά του Τμήματος Μηχανικών Παραγωγής και Διοίκησης στις Σέρρες. Αμέσως, οι φοιτητές των τμημάτων αντέδρασαν μαζί σε αυτήν την επίθεση, οργανώνοντας έναν ανυποχώρητο αγώνα διάρκειας. Ο αγώνας, παρά τις προσπάθειες της ΠΚΣ/ΚΝΕ να τον ελέγξει πλήρως, έγινε από τους ίδιους τους φοιτητές. Μέσα σε διάστημα ενός μήνα πραγματοποιήσαν δεκάδες διαδηλώσεις στο κέντρο και στη Σίνδο (όπου στεγάζεται το ΔΠΠΑΕ), παραστάσεις διαμαρτυρίας στην Διοίκηση του ΔΠΠΑΕ, στο Υ.Μ.Α.Θ κ.ά. και κατάληψη όλου του ΔΠΠΑΕ, παρά και ενάντια στις επιδιώξεις της ΠΚΣ, που απλά ήθελε να αρπάξει την ευκαιρία για να φτιάξει νέους συλλόγους. Παρόλα αυτά, τον νέο σύλλογο τον νομιμοποίησαν οι ίδιοι οι φοιτητές με τον αγώνα τους.

Ως ΣΣΠ στηρίζαμε εξ αρχής με όλες μας τις δυνάμεις τον αγώνα των Μηχανικών συμμετέχοντας ενεργά σε όλες τις κινητοποιήσεις και συνελεύσεις και προτείνοντας μαχητικά μέσα πάλης, αλλά και το άνοιγμα του αγώνα στην κοινωνία, σε μαθητές, εργαζόμενους και φτωχούς.

Ιδιαίτερα εκρηκτική είναι η κατάσταση και στο ΑΠΘ. Η διαρροή της ΕΛΑΣ για το σχέδιο «Βιβλιοθήκη», επιβεβαιώνεται πως αποτελεί την πρόβα τζενεράλε για την είσο-

δο της ΟΠΠΙ τον Ιούνιο. Από τον Απρίλιο, κυβέρνηση, πρωταγία και ΜΑΤ στοχεύουν στην παγίωση ενός καθεστώτος κλιμάκωσης της έντασης και άγριας καταστολής, ενώ συγχρόνως τεστάρουν τις αντιδράσεις των φοιτητών. Η πρωταγία παγίωσε ήδη την τηλεκαίδευση, κάνοντας lockout των σχολών με κάθε αφορμή. Ήδη από το Πάσχα τα ΜΑΤ στρατοπέδευαν στο ΑΠΘ, με την κυβέρνηση και την πρωταγία να το εμφανίζουν ως κανονικότητα. Στις 10/05 οι φοιτητές του ΑΠΘ ήρθαν αντιμέτωποι και πάλι με διμοιρίες των ΜΑΤ, που απάντησαν στο συγκεντρωμένο πλήθος με ξυλοδαρμούς, ρίψη δακρυγόνων και κρότου λάμψης ακόμη και μέσα στο κτήριο της ΣΘΕ εν ώρα μαθημάτων! Το όργιο καταστολής όμως συνεχίστηκε! Την 26η Μαΐου οι δυνάμεις των ΜΑΤ βρίσκονται πάλι στο Βιολογικό. Οι φοιτητές κάλεσαν σε συγκέντρωση και δέχθηκαν αμέσως μία απρόκλητη δολοφονική επίθεση από τα ΜΑΤ. Ένας εκ των τραυματισμένων μάλιστα μεταφέρθηκε εσπευσμένα στο νοσοκομείο σε άσχημη κατάσταση, καθώς χτυπήθηκε από χειροβομβίδα κρότου-λάμψης στο πρόσωπο, ενώ ακολούθησε ρεσιτάλ ανθρωποκτονητικού με δακρυγόνα και συλλήψεις. Την ίδια μέρα το απόγευμα ως απάντηση στο όργιο καταστολής στο ΑΠΘ, πραγματοποιήθηκε μαζική διαδήλωση στο κέντρο της πόλης με 3.500 φοιτητές, εργαζόμενους και μαθητές! Η απάντηση της κυβέρνησης ήταν να στρατοπεδεύσει έκτοτε στο Βιολογικό, όχι μόνο τα ΜΑΤ αλλά και μία «αύρα».

Ο αγώνας των Μηχανικών στο ΔΠΠΑΕ και οι κινητοποιήσεις ενάντια στην στρατοπέδευση των ΜΑΤ στο ΑΠΘ, έχουν έναν κοινό παρονομαστή. Τον νόμο Κεραμέως-Χρυσοχοϊδή, που περιλαμβάνει τις συγχωνεύσεις και την πανεπιστημιακή αστυνομία. Η φθορά της κυβέρνησης στα μάτια της νεολαίας είναι αδιαμφισβήτητη. Το σοκ και το μούδιασμα από τον πόλεμο και την ακρίβεια έχει αρχίσει να υποχωρεί, γεγονός που δείχνει ότι υπάρχει μία πρώτη αλλαγή στην συνείδηση της νεολαίας.

Δεν θα κάτσουμε με σταυρωμένα τα χέρια, ενώ παίζουμε με τις ζωές και το μέλλον μας! Πρέπει άμεσα να δημιουργήσουμε κέντρα αγώνα σε κάθε σχολή, με μαζικές Γενικές Συνελεύσεις και επιτροπές αγώνα για την υπεράσπιση του ασύλου και της δημόσιας-δωρεάν παιδείας. Με μαχητικά μέσα πάλης, καταλήψεις και διαδηλώσεις, να οργανώσουμε έναν αγώνα διάρκειας, που θα ενωθεί με τους εργαζόμενους, τους μαθητές και τα φτωχά λαϊκά στρώματα που συνθλιβονται από την ακρίβεια, την ανεργία και την απειλή του πολέμου. Να πάρουμε τις ζωές και το μέλλον μας στα χέρια μας και να μην επιτρέψουμε σε καμία κυβέρνηση να καταστέλλει ανένδοτη όποιον παλεύει ενάντια στον βούρκο που μας πλασάρουν για ζωή. Να μην επιτρέψουμε να μας πετάξουν έξω από τα πανεπιστήμια μας!

■ Σοσιαλιστική Σπουδαστική Πάλη

Δίκη για συλληφθέντες στα Σεπόλια: «Καψόνι» που θυμίζει μετεμφυλιακά χρόνια

Η παύση από τον Άρειο Πάγο του προέδρου της δίκης για τους συλληφθέντες στα Σεπόλια την επέτειο του Πολυτεχνείου το 2020, οδήγησε στην εκ νέου αναβολή της και στην επανεκκίνηση της από τον Δεκέμβριο του 2022. Ακολούθησε η εξάμηνη κωλυσιεργία του δικαστηρίου να βγάλει απόφαση με αλληπάλληλες αναβολές και καθυστερήσεις βάσει τακτικισμών, με αποκορύφωμα την παύση του προέδρου του δικαστηρίου την μέρα που αναμενόταν η ανακοίνωση της απόφασης.

Οι συλλήψεις στα Σεπόλια στις 17 Νοεμβρίου του 2020 ήταν κομμάτι ενός συνολικότερου οργίου καταστολής την επέτειο του Πολυτεχνείου, με χαρακτηριστικές τις 23 συλλήψεις στα Ιωάννινα και την δολοφονική βία που άσκησαν οι δυνάμεις καταστολής στους αγωνιστές. Η αστυνομία προχώρησε σε περισσότερες από 30 προσαγωγές, εκ των οποίων οι 23 μετατράπηκαν σε συλλήψεις, ενώ οι χαλκευμένες κατηγορίες, οι οποίες φέρεται να έχουν αποδοθεί είναι: διατάραξη κοινής ειρήνης, παραβίαση μέτρων για την πρόληψη ασθενειών, βία κατά υπαλλήλων, σωματική βλάβη, διακεκριμένη φθορά ξένης ιδιοκτησίας και παραβάσεις περί όπλων.

Η άνευ προηγουμένου απαγόρευση της πορείας στις 17 Νοέμβρη, συνοδεύτηκε με χιλιάδες προσαγωγές, συλλήψεις και ξύλο σε κάθε γωνιά της χώρας. Σε όλη την Ελλάδα,

η αστυνομία επιτέθηκε με περισσή βιαιότητα, με αύρες, χημικά και κρότου λάμψης για να διαλύσει οποιαδήποτε απόπειρα συγκέντρωσης, τιμής και μνήμης της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Ένα από τα πολλά περιστατικά συμμοριτικής επίθεσης της ΕΛΑΣ ήταν στα Σεπόλια: όπως τελείωνε η πορεία που πραγματοποιούσε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΝΑΡ, οι ροπαλοφόροι της ΔΕΛΤΑ επιτέθηκαν στους διαδηλωτές, προσαγώντας στην αυλή του σπιτιού του τον φοιτητή, εργαζόμενο και μέλος του ΝΑΡ, Ορέστη Κατή, την αδερφή του Λυδία και άλλους δύο που διαμαρτύρονταν για τη σύλληψη του πρώτου! Δεν δίστασαν να χτυπήσουν τη μητέρα και να φορέσουν χειροπέδες στον πατέρα, που υπέστη καρδιακό επεισόδιο. Ακόμα και σε γιατρό πέρασαν χειροπέδες, επειδή απαιτήσε να εξετάσει τον πατέρα! Στο αστυνομικό τμήμα, για πολλή ώρα δεν άφησαν να δει τους συλληφθέντες ούτε δικηγόρος και οι αστυνομικοί επιδόθηκαν σε βαριές κακοποιήσεις της Λυδίας, γρονθοκοπώντας την και βρίζοντάς την.

Η απόφαση για ματαίωση και επανεκκίνηση της δίκης αποτελεί περιφρόνηση προς τους κατηγορούμενους αγωνιστές, τους συνηγόρους, τους μάρτυρες υπεράσπισης και όλους τους συμπαραστάτες των κατηγορουμένων για τη συμμετοχή τους στην πορεία για την εξέγερση του Πολυτεχνείου το 2020, οι οποίοι υπέμειναν την πολύμη-

νη δοκιμασία της δίκης, συχνά κάτω από άθλιες συνθήκες αστυνομοκρατίας και προπηλακισμών στην αίθουσα εκ μέρους των συμπαραστατών αστυνομικών με πολιτικά, που προσπάθησαν να αντιστρέψουν τους ρόλους θύτη και θύματος σ' αυτή τη δικογραφία.

Το κατηγορητήριο είχε ήδη καταρρεύσει από τις καταθέσεις αυτοπτών μαρτύρων, από τις αντιφάσεις των αστυνομικών, που ήταν μάρτυρες κατηγορίας και από το οπτικοακουστικό υλικό, και αναμενόταν η αθωωτική απόφαση των κατηγορουμένων. Αποκάλυψαν ότι η σκευωρία των διώξεων μεθοδεύτηκε προκειμένου να συγκαλυφθούν οι ευθύνες για τις αναίτιες συλλήψεις, τους προπηλακισμούς, τους τραυματισμούς, τις ύβρεις και την οδήγηση του Δημήτρη Κατή στο νοσοκομείο με ισχαιμικό επεισόδιο.

Η δίωξη και το καψόνι σε βάρος των κατηγορουμένων, βάλλει ευθέως ενάντια στα δημοκρατικά δικαιώματα, που δέχονται ισχυρό πλήγμα, με την αστυνομική πλεκτάνη που στήθηκε για να στηρίξει την κρατική τρομοκρατία και την καταστολή. **Στοχεύει στην τρομοκράτηση και την περιστολή των ελευθεριών. Η πολιτική της άγριας καταστολής των δικαστικών, μετεμφυλιακών εμπαιγμών έχει στόχο τον ίδιο τον λαό, συμπληρώνει και στηρίζει την αντιλαϊκή - αντεργατική επίθεση του συστήματος.**

Μέρα με τη μέρα, κυβέρνηση, αστυνομία και δικαιοσύνη αποδεικνύουν όλο και πιο καθαρά το πραγματικό τους πρόσωπο, μιας ελάχιστα συγκαλυμμένης, σύγχρονης χούντας με κοινοβουλευτικό μανδύα, που θέλει να γαντζωθεί στην εξουσία με ψέματα, διαρκή σοκ, αυταρχισμό και καταστολή. Το τέλος τους είναι προδιαγεγραμμένο και δεν θα τους σώσουν ούτε τα ΜΜΕξαπάτησης, μισθοδοτούμενα από το Μαξίμου, ούτε η ένταση της κρατικής τρομοκρατίας και καταστολής.

Όμως, μόνο με αγώνες μπορούμε να υπερασπίσουμε τα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες απέναντι στο μετεμφυλιακό λογικό του δικαστικού συστήματος. Ο μόνος τρόπος για να σταματήσουμε την σκλήρυνση του πολιτικού σκηνικού, την ολοκλήρωση των μνημονίων με ακόμα πιο βαθιές τομές στα δικαιώματά μας, είναι μέσα από την συλλογική οργάνωση και τον αγώνα. Στο δρόμο της Νέας Σμύρνης, του αγώνα των διανομένων της e-food και των καθηγητών ενάντια στην αξιολόγηση, των αντιπολεμικών κινητοποιήσεων, να οικοδομήσουμε τα δικά μας εργαλεία — που θα διαπνέονται από το πνεύμα του ταξικού ενιαίου μετώπου, με στόχο να ριξουμε την λαομίσητη και επικίνδυνη κυβέρνηση της ΝΔ αλλά και να αντιπαρεθεθούμε συνολικά με αυτό το σύστημα που ζέχνει βαρβαρότητα και ολοκληρωτισμό.

ΣΣΠ - Φοιτητικές εκλογές

Καταποντισμός των αστικών δυνάμεων

Βήματα προς μια νέα ριζοσπαστικοποίηση της νεολαίας

Οι φετινές φοιτητικές εκλογές έχουν μεγάλη πολιτική σημασία.

Το αποτέλεσμά τους αποτελεί μια ιστορικών διαστάσεων ήττα για τις αστικές δυνάμεις ΔΑΠ - ΠΑΣΠ και κυρίως τη ΔΑΠ, που αποκαθλώθηκε από την 1η θέση, την οποία κατείχε εδώ και 35 χρόνια, δηλαδή από το 1987!

Την 1η θέση φαίνεται ότι κατέλαβε η ΠΚΣ (με ορισμένες επιφυλάξεις για την ακρίβεια κάποιων αποτελεσμάτων που ανακοινώνονται). Ενισχύθηκαν σημαντικά όλες σχεδόν οι δυνάμεις της αριστεράς, φτάνοντας αθροιστικά περίπου το 50% των ψήφων.

Οι φετινές εκλογές μπορούν να αποτελέσουν ορόσημο για το φοιτητικό κίνημα. Έγιναν σε μια περίοδο όξυνσης της οικονομικής και πολεμικής κρίσης, κατάρτησης των κατακτήσεων και ελευθεριών, δεκάδων χιλιάδων νεκρών από την πανδημία κ.ά. Μέσα σ' αυτά τα 3 χρόνια από τις προηγούμενες εκλογές, προχωρά γοργά η ιδιωτικοποίηση - εμπορευματοποίηση της δημόσιας εκπαίδευσης: μείωση εισακτέων, κλεισμοί σχολών, νέος Νόμος - Πλαίσιο, ΟΠΠΙ. Δυστυχώς, η προεκλογική συζήτηση καταπιανόταν λίγο ή καθόλου με αυτά τα θέματα, με ευθύνη των αστικών δυνάμεων αλλά και των ΚΝΕ - ΕΑΑΚ.

Ψήφισαν περίπου 55.000 φοιτητές, 10.000 λιγότεροι από το 2019. Τη μείωση «καρπώθηκαν» αποκλειστικά οι ΔΑΠ - ΠΑΣΠ, με απώλειες πάνω από 14.000 αθροιστικά.

Σημαντικό είναι ότι ψήφισαν όλα τα έτη, ακόμη και τα μικρά, παρότι μπήκαν στο πανεπιστήμιο σε μια περίοδο κλειστών σχολών, αδρανοποίησης των ΦΣ και με μια χαλάρωση της σχέσης των φοιτητών με τους συλλόγους. Οι μειώσεις εισακτέων και το κλίμα κρατικής τρομοκρατίας (π.χ. ΑΠΘ) επίσης ενίσχυσαν την πτώση της συμμετοχής. Από την άλλη, οι κινητοποιήσεις του χειμερινού εξαμήνου 2019 - 2020 καθώς και του Γενάρη - Απριλίου 2021, τροφοδότησαν το αποτέλεσμα.

Η ΔΑΠ έπεσε στη 2η θέση, με περίπου 28% ή 15.000 ψήφους, χάνοντας σχεδόν τις μισές ψήφους από το 2019. Το αποτέλεσμα αυτό οφείλεται: α) Στη μεγάλη φθορά της κυβέρνησης Μητσοτάκη/ΝΔ και, κυρίως στην αντίθεση της νεολαίας για την εγκαθίδρυση της ΟΠΠΙ και τη διάλυση της δημόσιας - δωρεάν παιδείας, β) Στη βαθιά κρίση της ΟΝΝΕΔ, που μεγάλωσε τα 2 χρόνια των κλειστών σχολών, γ) Στη συνειδητή επιλογή του Μητσοτάκη και μιας ελίτ γύρω του να αυτονομηθούν πλήρως από το φοιτητικό σώμα, διαλύοντας κάθε δεσμό/έρεσμα μαζί του, δ) Στην εσωτερική κρίση της ΝΔ.

Συνεχίζεται η κατρακύλα της ΠΑΣΠ, η οποία έπεσε στην 4η θέση με 10% ή 5.200 ψήφους, χάνοντας πάνω από το 1/3 των ψήφων της το 2019. Το αξιοσημείωτο είναι πως το ΠΑΣΟΚ δεν υφίσταται άμεση φθορά όπως ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ (αφού δεν κυβερνά), ενώ υποτίθεται «ανασυγκροτείται» υπό την ηγεσία Ανδρουλάκη.

Το ΒΛΟΚΟ, η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ, ανέβηκε περίπου κατά 500 ψήφους, φτάνοντας τις 1.200 και περίπου 2,5%. Παραμένει σε τεράστιο χάσμα από τα εκλογικά ποσοστά του ΣΥΡΙΖΑ, παρά την υποτιθέμενη «ανασυγκρότηση» του τελευταίου.

Την 1η θέση φαίνεται ότι κατέλαβε η ΠΚΣ με 16.881 ψήφους ή περίπου 32%, ενισχυόμενη κατά μερικές χιλιάδες ψήφους από το 2019. Αν και είναι ένα αποτέλεσμα σημαντικό, δεν αποτελεί κάτι βαθύτερο από μια στρεβλή έκφραση της θολής ακόμα, αναζήτησης της νεολαίας για μια διέξοδο και προς τα αριστερά: α) Η ΠΚΣ (μαζί της και τα ΕΑΑΚ) έχει κάνει μια σημαντική δεξιά μετατόπιση, με τους «συμβολικούς αποκλεισμούς», τους «συντονισμούς των ΔΣ» και ουσιαστικά την απουσία κάθε πραγματικού σχεδίου. β) Όλα τα προεκλογικά συνθήματά της ήταν απολίτικα (π.χ. «Μόνοι τους κι όλοι μας»), εκβιάζοντας τη νεολαία να την ψηφίσει για «να γκεμίσει τη ΔΑΠ» — όπως κάνει ακριβώς ο ΣΥΡΙΖΑ στις εθνικές εκλογές. Η ΠΚΣ συμβάλλει καθοριστικά σε μια αποπολιτικοποίηση των διαδικασιών των συλλόγων. Καμία συζήτηση για την αντιπαράθεση πολιτικών προγραμμάτων και θέσεων. γ) Η χρήση μεθόδων βίας και νοθείας αντίστοιχων σχεδόν με αυτές των ΔΑΠ - ΠΑΣΠ.

Η εκλογική συνεργασία ΕΑΑΚ-ΑΡΕΝ κατέλαβε την 3η θέση με 7.900 περίπου ψήφους ή 15%, ενισχυμένη κατά 1.500 ψήφους από τις τελευταίες εκλογές. Είναι η πρώτη φορά τα τελευταία 10 χρόνια που το αντικυβερνητικό ρεύμα στις φοιτητικές εκλογές το καρπώνεται κυρίως η ρεφορμιστική (ΠΚΣ) και όχι η εξωκοινοβουλευτική/ άκρα αριστερά. Αυτό οφείλεται στη σοβαρή αποδυνάμωση των μαχητικών και αντικαπιταλιστικών χαρακτηριστικών των ΕΑΑΚ, στη μετατροπή τους σε ένα είδος εκλογικής «παναριστερίας». Συνολικά, με όλο και λιγότερες εξαίρεσεις, ταυτίζονται σε θέσεις και πρακτική με την ΠΚΣ, ακολουθώντας όλο και περισσότερο τη δεξιά μετατόπιση, την αποπολιτικοποίηση κ.λπ., που προωθεί

	Σύλλογοι	Ψήφοι	Έδρες
Αθήνα	Μηχ/Μηχ ΕΜΠ	15	1
	ΧΜ ΕΜΠ	6	0
	ΣΜΗΧ ΠΑΔΑ	6	0
	ΣΔΟΚΕ ΠΑΔΑ	5	0
Σύνολο Αθήνα	4 (5)	32(32)	1(0)
Θεσσαλονίκη	Φυσικό	28	2
	Πολιτικές Επιστήμες	14	1
	Γεωλογία	13	2
	ΦΠ	7	1
	Κοινωνικών Επιστημών (Σίνδος)	14	2
	Ιστορικό	4	0
	Χωροτάκτες Πολυτεχνείο	2	0
	Γαλλική Φιλολογία	2	0
Σύνολο Θεσ/νίκη	9(9)	87(95)	8(7)
Γιάννενα	Φυσικό	47	3
	Χημικό	18	1
	ΠΤΝ	35	3
	ΠΤΔΕ	23	1
	Ιστορικό - Αρχαιολογικό	30	2
	Φιλοσοφία	34	8
	Ψυχολογία	9	0
	Πληροφορική	10	0
	ΒΕΤ	11	1
	ΜΕΥ	3	0
	Φιλολογία	6	1
	Μαθηματικό	6	0
	Ιατρική	5	0
	Σύνολο Γιάννενα	13(12)	237(186)
Πάτρα	Μηχ/κοί Πληροφ/κής Π. Πατρών	5	0
	Μηχ/κοί Πληρ/κής Π. Πελ/νήσου	7	0
Σύνολο Πάτρα	2(-)	12(-)	0(-)
Σύνολο	28 (26)	368 (313)	29(17)

Πίνακας 2: Πανελλαδικά αποτελέσματα της ΣΣΠ - Φοιτητικές εκλογές 2022 (σε παρένθεση η μεταβολή από το 2019)

	Ψήφοι	Ποσοστά (%)
ΨΗΦΙΣΑΝ	55000 (-10.000)	
ΕΓΚΥΡΑ	53024 (-9.527)	
ΑΚΥΡΑ	1976 (-473)	
ΛΕΥΚΑ	1346 (-54)	2.54 (+0,3)
ΠΚΣ	16881 (+2.953)	31.84 (+9,6)
ΔΑΠ	15000 (-13.200)	28.29 (-16,8)
ΕΑΑΚ-ΑΡΕΝ	5233 (+2.154)	9.87 (+4,9)
ΠΑΣΠ	5156 (-4.050)	9.72 (-5)
ΕΑΑΚ	2642 (-652)	4.98 (-0,3)
ΒΛΟΚΟ (ΣΥΡΙΖΑ)	1284 (+425)	2.42 (+1)
ΣΣΠ	368 (+55)	0.69 (+0,2)
Αγωνιστικές Κινήσεις	336 (-183)	0.63 (-0,2)
Φοιτητική Πορεία	84 (-25)	0.16 (-0,02)
Λοιπά	4694 (+3.050)	8.85 (+6,2)

Πίνακας 1: Πανελλαδικά αποτελέσματα Εκλογών 2022 (σε παρένθεση η μεταβολή από το 2019)

η τελευταία. Η προσπάθεια να «αντιμετωπιστεί» αυτή η κατάσταση από τις συνιστώσες των ΕΑΑΚ με θριαμβολογίες, είναι εντελώς αδιέξοδη. Και μόνο ο τρόπος που διαλύθηκε πρόσφατα το διήμερό τους, δείχνει αυτό το αδιέξοδο των στρεβλών και εκφυλιστικών φαινομένων και ανταγωνισμών στο εσωτερικό τους.

Τα πράγματα δεν είναι καθόλου εύκολα για τις αστικές δυνάμεις: οι ΔΑΠ - ΠΑΣΠ χάνουν στηρίγματα και μηχανισμούς, «Ανεξάρτητοι» και BLOCO ασθμαίνουν. **Συνεπώς, προκύπτει μια αδυναμία ενσωμάτωσης των φοιτητών, φέρνοντας ως αναγκαιότητα για την κυβέρνηση Μητσοτάκη (και κάθε μνημονιακή κυβέρνηση) την εισβολή της ΟΠΠ, την κατάργηση των φοιτητικών παρατάξεων και αγώνων.** Επιστρέφουμε σε μια κατάσταση που θυμίζει, από αρκετές απόψεις, το μετεμφυλιακό καθεστώς: μόνες δυνάμεις του φοιτητικού κινήματος οι αριστερές, αντιμέτωπες με διαρκείς διώξεις των κρατικών μηχανισμών καταστολής.

Η ενίσχυση της αριστεράς δείχνει μια πρώτη τάση, μια θολή ακόμα αναζήτηση της νεολαίας, την αρχή μιας ριζοσπαστικοποίησης. Το αν αυτά θα μετασχηματιστούν σε ένα μαχητικό φοιτητικό κίνημα, εξαρτάται από το αν θα καταφέρουν οι δυνάμεις της επαναστατικής αριστεράς να ενισχυθούν. Αν θα αποτελέσουν έναν δίαυλο για την ενεργή συμμετοχή στον αγώνα πλατιών κομματιών της νεολαίας, υπερβαίνοντας τα εμπόδια της ΚΝΕ ή και τα αδιέξοδα των ΕΑΑΚ. Η νεολαία θα τα καταφέρει, όπως διαχρονικά έχει αποδείξει (Εξέγερση Πολυτεχνείου 1973, φοιτητικά κινήματα 1979-1980, 1990-1991, 2006-2007 κ.ά.). **Συνεπώς, η κρίση του φοιτητικού κινήματος δεν αντιμετωπίζεται αυτόματα με αυτό το εκλογικό αποτέλεσμα.** Αντίθετα, η «περίοδος χάριτος» για την ΠΚΣ, ώστε να δείξει πραγματικά την πολιτική της, είναι μετρημένη. Το εκλογικό της αποτέλεσμα θα δοκιμαστεί στην πράξη, με την προσπάθεια εισβολής της ΟΠΠ, άμεσα τον Ιούνιο.

Εντείνεται παράλληλα η ντε φάκτο διάσπαση των φοιτητικών συλλόγων, με τη συνέχιση των σοβαρών εκφυλιστικών φαινομένων στο εσωτερικό τους (ΑΣΟΕΕ, ΔΠΠΑΕ κ.ά.), με ευθύνη αστικών δυνάμεων και ΠΚΣ. Η μη σύμφωνη αναγνώριση του αποτελέσματος από όλες τις δυνάμεις, που αποτελεί μια διαχρονική πληγή του φοιτητικού κινήματος και σχετίζεται και με τη διάλυση της ΕΦΕΕ, ενισχύει αυτήν την κατάσταση, αφού πλέον αμφισβητείται ακόμη και το ποιος είναι πρώτη δύναμη.

Η ΣΣΠ ενισχύθηκε, έχοντας δικό της ψηφοδέλτιο σε 28 συλλόγους, κερδίζοντας 368 ψήφους και 29 έδρες (από 313 και 17 αντίστοιχα το 2019), στις 4 πόλεις που παρεμβήκαμε, με ποσοστό 0,7% πανελλαδικά. Για άλλη μια χρονιά, ενισχύεται στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων διατηρώντας την 3η θέση (περίπου στο 10% των ψήφων, 237 ψήφους από 186) και με πρωτιά και αυτοδυναμία στην Φιλοσοφία, 2η θέση στο Φυσικό με 3 έδρες (47 ψήφοι - 28%). Στη Θεσσαλονίκη, η ΣΣΠ παίρνει το 1,2% των ψήφων στο ΑΠΘ, κερδίζοντας έδρες σε συλλόγους που κατέβηκε για πρώτη φορά (Γεωλογία 2 έδρες, Πολιτικές Επιστήμες 1 έδρα) και κατακτώντας την 2η θέση στο Φυσικό. Σημαντική ενίσχυση και στο ΔΠΠΑΕ, στην Σχολή Κοινωνικών Επιστημών, όπου η ΣΣΠ παίρνει 2 έδρες. Στην Αθήνα, παίρνει έδρα στους Μηχανολόγους Μηχανικούς ΕΜΠ στο πρώτο εκλογικό της κατέβασμα. Για πρώτη φορά, η ΣΣΠ εμφανίζει ψηφοδέλτια στην Πάτρα, σε 2 σχολές. Η ΣΣΠ ενισχύεται σταθερά τα τελευταία χρόνια, κόντρα στην κρίση του φοιτητικού κινήματος. Έχοντας ξεκινήσει από χαμηλή αφετηρία, η παρέμβασή μας διαμορφώνεται βήμα-βήμα πανελλαδικά. Αυτό με τη σειρά του τροφοδοτεί τις αντιστάσεις και αγώνες μέσα στις σχολές, κάθε σημαντική προσπάθεια, όπου η ΣΣΠ προσπαθεί πάντα και έχει συμμετάσχει από την πρώτη γραμμή.

Το κενό που αφήνει η κατάρρευση των ΔΑΠ - ΠΑΣΠ δεν πρέπει να πάει χαμένο. Η ΣΣΠ θα δώσει όλες τις δυνάμεις της για να μετασχηματίσει την αριστερή στροφή της νεολαίας στην ανάπτυξη ενός μαζικού και μαχητικού φοιτητικού κινήματος, για την ανάπτυξη της ριζοσπαστικοποίησης και πολιτικοποίησης της νεολαίας. Αυτός είναι ο μόνος δρόμος για να παλέψουμε για την ζωή και την αξιοπρέπειά μας, για να ανατρέψουμε την φιλοπόλεμη κυβέρνηση της ΝΔ και να πολεμήσουμε τους δυτικούς ιμπεριαλιστές ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - ΕΕ.

Το «τέλος της μεταπολίτευσης» για την τριτοβάθμια εκπαίδευση Πανεπιστήμια Α.Ε. και σχολές - φυλακές

Ο νέος Νόμος - Πλαίσιο της Κεραμέως, 345 άρθρων και 400 σελίδων, μπήκε σε δημόσια διαβούλευση την Κυριακή 29/5 και θα ψηφιστεί το επόμενο διάστημα. Αποτελεί την πιο βαθιά και αντιδραστική τομή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση από την Μεταπολίτευση, καθώς φέρνει την πλήρη κατάργηση του Δημόσιου και Δωρεάν Πανεπιστημίου και την υποκατάστασή του από την Αγορά της Εκπαίδευσης. Συμπυκνώνει όλα τα αντικειμενικά νομοσχέδια της τελευταίας δεκαετίας, μετά δηλαδή τον προηγούμενο Νόμο - Πλαίσιο της Διαμαντοπούλου (κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ - 2011). Τα μέτρα του:

1) **Ίδρυση «Εταιρειών Αξιοποίησης και Διαχείρισης Περιουσίας των ΑΕΙ»:** κάθε πανεπιστήμιο θα μπορεί να ιδρύει μια τέτοια μετοχική εταιρεία, μέσω της οποίας θα ξεπουλά την κινητή και ακίνητη περιουσία του, καθώς και τη «διανοητική ιδιοκτησία» του, μετατρέποντας όλα αυτά τα κοινωνικά αγαθά σε εμπορεύματα (όπως με τη ΔΕΗ, το ΕΣΥ κ.α.).

2) **Θέσπιση 11 μελών Συμβουλίων Διοίκησης για την «νέα» εμπορευματοποιημένη εκπαίδευση, με 5 από τα 11 μέλη τους να είναι «εξωτερικά»,** δηλ. να μην έχουν καμία σχέση με το πανεπιστήμιο και τα ακαδημαϊκά θέματα. Το Πανεπιστήμιο Α.Ε. δεν μπορεί να λειτουργήσει με τις ακαδημαϊκές διοικήσεις που υφίστανται αυτήν τη στιγμή, χρειάζονται ακόμη πιο αυτονομημένες διοικήσεις - μανάτζερ. Είναι προφανές πως αυτοί θα είναι άνθρωποι της Αγοράς και «παιδιά» της ΝΔ, golden boys, CEO εταιρειών, βιομήχανοι, τραπεζίτες και εργοδότες. Κριτήρια επιλογής αυτών: πόσο διεφθαρμένοι είναι, πόσο γρήγορα μπορούν να «βγάλουν στο σφυρί» τις σχολές μας και τη φοιτητική μέριμνα κ.α.

3) **Κάθε πανεπιστήμιο και σχολή θα έχει έναν στρατηγικό σχεδιασμό με βάθος 4ετίας, για τη σύνδεση του πανεπιστημίου με την χρεοκοπημένη αγορά του ελληνικού καπιταλισμού.** Αυτό σημαίνει πώς τα προγράμματα σπουδών, η έρευνα, αλλά και ολόκληρο το ακαδημαϊκό έργο θα λειτουργούν με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Προγράμματα, τμήματα, μεταπτυχιακά θα αλλάζουν ή θα καταργούνται αν δεν προσελκύουν «επενδυτές» ή δεν έχουν ζήτηση στην αγορά εργασίας. **Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει ποικίλους τρόπους παρέμβασης ιδιωτικών επιχειρήσεων στις σπουδές ή στο ερευνητικό έργο, ακόμα και μέσω της ένταξης των ιδρυμάτων σε εταιρικά σχήματα!**

4) **Κινητικότητα φοιτητών ανάμεσα σε τμήματα - «Ενέλκτα» προγράμματα σπουδών.** Αυτή η διάταξη αποτελεί και την πιο επικίνδυνη διότι στοχεύει να «αλώσει» με δίδακτρα τα προπτυχιακά μας! Τα πτυχία μας διαλύονται με τη θέσπιση προγραμμάτων σπουδών - «σούπα», που δεν θα έχουν συγκεκριμένο γνωστικό-επιστημονικό αντικείμενο, ούτε θα κατοχυρώνουν συγκεκριμένα επαγγελματικά δικαιώματα: **Ξενόγλωσσα, Θερινά, Εξ αποστάσεως, 2ετή, διαβίου μάθησης κ.α.** Οι φοιτητές θα μπορούν να «επιλέγουν» πολλαπλά προγράμματα σπουδών μέσα σε ένα τμήμα (σούπερ μάρκετ δεξιοτήτων), κοινά προγράμματα μεταξύ 2 ή παραπάνω σχολών ή τμημάτων, εισαγωγή δευτερευόντων κατευθύνσεων από άλλα τμήματα ακόμα και «εσωτερικό Erasmus» (σπουδές σε άλλο τμήμα για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα). Οι νεοφιλελεύθεροι κανίβαλοι επιτρέπουν με αυτό τον τρόπο την δημιουργία μίας ιδιωτικής παραπαιδείας που θα ασχολείται με πιστοποιήσεις, σεμινάρια, ημερίδες κ.α., η οποία οδηγεί τους νέους σε ένα ατελείωτο κυνήγι προσόντων και στον ταξικό αποκλεισμό όσων

δεν έχουν να πληρώσουν.

5) **Επαναφορά των ΤΕΙ και «απελευθέρωση» των καταργήσεων-συγχωνεύσεων σχολών.** Ένα σημαντικό μέρος θα κλείσει, σύμφωνα με τα νεοφιλελεύθερα κριτήρια της αξιολόγησης των τμημάτων, ενώ τα υπόλοιπα είτε θα συγχωνευτούν ή θα υπολειφθούν αφήνοντας στον αέρα χιλιάδες φοιτητές. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι ορίζεται στον νέο Νόμο Πλαίσιο, ότι κάθε τμήμα/σχολή/ίδρυμα μπορεί ανά πάσα στιγμή να συγχωνεύεται/μετατοπίζεται/καταργείται με ένα προεδρικό διάταγμα.

6) **Εξίσωση πτυχίων ΑΕΙ με ιδιωτικά κολέγια-πανεπιστήμια του εξωτερικού.** Καταργείται η ατομική αίτηση αναγνώρισης πτυχίου και ιδρύεται «Εθνικό Μητρώο Αναγνωρισμένων Ιδρυμάτων της αλλοδαπής» και «Εθνικό Μητρώο Τύπων Τίτλων Σπουδών Αναγνωρισμένων Ιδρυμάτων της αλλοδαπής» και καταργούνται οι διαδικασίες της «ισοτιμίας» και της «ισοτιμίας με αντιστοιχία». Αποτέλεσμα αυτών των διατάξεων είναι η αναγνώριση-εξίσωση αμφιβόλου ποιότητας τίτλων σπουδών, με διαδικασίες - εξπρές, χωρίς κανένα έλεγχο και κριτήρια. Αυτό το μέτρο, σε συνδυασμό με τα πολλαπλά προγράμματα σπουδών, καταργεί άμεσα το άρθρο 16 του Συντάγματος.

7) **Νομιμοποιείται η τηλεεκπαίδευση και εξισώνεται με την δια ζώσης.** Η τηλεεκπαίδευση οδηγεί στη διάλυση του ίδιου του πανεπιστημίου ως χώρου κοινωνικοποίησης και πολιτικοποίησης της νεολαίας και στην μείωση της χρηματοδότησης των ΑΕΙ μιας και δεν χρειάζονται αίθουσες και υλικοτεχνικός εξοπλισμός. Επιπλέον, αποτελεί έναν πρόσθετο τρόπο για την παγίωση της αγοράς της εκπαίδευσης.

8) **Θεσπίζεται η Μαθητεία και στα ΑΕΙ με την «επέκταση και αναβάθμιση του θεσμού της πρακτικής άσκησης των φοιτητών σε σύνδεση με τον παραγωγικό ιστό της χώρας» και τα βιομηχανικά διδακτορικά.** Αυτό σημαίνει τζάμπα εργασία με μισθούς πείνας και κανένα εργασιακό δικαίωμα.

9) **Εφαρμογή του δόγματος «Νόμος και Τάξη» (νόμος Κεραμέως - Χρυσοχοϊδη): ΟΠΠ, κάμερες, ελεγχόμενη είσοδος με τουρνικέ, πειθαρχικά, γιατί Πανεπιστήμιο Α.Ε. και δημόσια παιδεία - φοιτητικοί αγώνες - σύλλογοι - ελευθερίες είναι ασυμβίβαστες έννοιες!** Όποιος συμμετέχει σε συνελεύσεις, καταλήψεις, εκδηλώσεις που «δεν συνάδουν με τον σκοπό του νέου πανεπιστημίου» ή δεν έχει να πληρώσει δίδακτρα θα αντιμετωπίζει απαγόρευση συμμετοχής στις εξετάσεις, αφαίρεση φοιτητικής ιδιότητας προσωρινά ή και οριστική διαγραφή (!), εξώσεις από τις φοιτητικές εστίες κ.ά.

10) **Κατάργηση των παρατάξεων με ενιαία ψηφοδέλτια στις φοιτητικές εκλογές:** μια πάγια επιδίωξη των νεοφιλελεύθερων, ώστε οι φοιτητές να μην επιλέγουν μεταξύ πολιτικών δυνάμεων και προγραμμάτων αλλά μεταξύ του Τάκη, του Βασίλη και της Μαριάνθης!

Β. Ιρλανδία

Ιστορική νίκη για το Σιν Φέιν

Στις 7 Μάη για πρώτη φορά στην ιστορία της Β. Ιρλανδίας το Σιν Φέιν, η πάλαι ποτέ πολιτική πτέρυγα του IRA, αναδείχθηκε σε πρώτο κόμμα με ποσοστό 29%, αφήνοντας οκτώ μονάδες πίσω το «ενωτικό»¹, συντηρητικό DUP (Δημοκρατικό Ενωτικό Κόμμα). Η σημασία αυτού του αποτελέσματος, με δεδομένο ότι το Σιν Φέιν βγήκε πρώτο κόμμα και στην ΕΙΠΕ το 2019 (ανεξάρτητα αν οι αντίπαλοι του κατόρθωσαν να σχηματίσουν κυβέρνηση που να το αποκλείει), είναι τεράστια διότι ανοίγει η συζήτηση για την αποχώρηση της Β. Ιρλανδίας από τη Μ. Βρετανία και ένωση της με την ΕΙΠΕ. Το ίδιο το Σιν Φέιν ανοίγει πολύ επιφυλακτικά αυτή τη συζήτηση, μιλώντας με αρκετά αόριστους όρους για «μια δεκαετία ευκαιριών» και την πιθανότητα δημοψηφίσματος εντός αυτού του χρονικού πλαισίου.

Τα αποτελέσματα του Σιν Φέιν

Στην πραγματικότητα το αποτέλεσμα του Σιν Φέιν από μόνο του δεν είναι ιδιαίτερα εντυπωσιακό. Η αύξηση του ποσοστού του είναι μόλις 1,1% και απλά συντηρεί τον αριθμό των εδρών του (27). Εντυπωσιακή είναι η πτώση του DUP (21,3% από 28% και 25 από 28 έδρες). Η προεκλογική καμπάνια του DUP συνέχισε λυσσασμένα την υποστήριξη του Brexit, το οποίο όμως δεν έχει βελτιώσει στο ελάχιστο τη ζωή των βρετανικών μαζών με ευθύνη της κυβέρνησης Τζόνσον. Αντίθετα περιπλέκει την κατάσταση στη Β. Ιρλανδία αφού η ολοκλήρωση του Brexit επί του εδάφους της θα σημαίνει ένα σκληρό σύνορο με την ΕΙΠΕ, κάτι που αποτελεί παραβίαση των συμφωνιών της Μεγάλης Παρασκευής². Έτσι εισάχθηκε το Πρωτόκολλο Βόρειας Ιρλανδίας, το οποίο ορίζει δασμούς στις εισαγωγές από τη Μεγάλη Βρετανία στη Βόρεια Ιρλανδία. Το Πρωτόκολλο πολεμήθηκε από το DUP. Το DUP επέλεξε να επενδύσει σε ενωτικές γκαρίδες, παρουσιάζοντας το πρωτόκολλο ως το όχημα με το οποίο η Β. Ιρλανδία θα αποσπαστεί από τη Μ. Βρετανία, ταυτίζοντας αυτό το ενδεχόμενο με το τέλος του κόσμου. Το Σιν Φέιν επικέντρωσε την καμπάνια του στο αυξημένο κόστος ζωής, το στεγαστικό ζήτημα, τη διάσωση του συστήματος υγείας ενώ οι αναφορές σε Ενιαία Ιρλανδία ήταν οι ελάχιστες δυνατές.

Μια πιο συνολική εικόνα του εκλογικού αποτελέσματος

Όσον αφορά τον συσχετισμό δύναμης ανάμεσα σε ενωτικούς και εθνικιστές, τα πράγματα έχουν παραμείνει αρκετά σταθερά. Στη νέα Συνέλευση, οι ενωτικοί έχουν πλεονέκτημα δύο εδρών (37 προς 35) σε σύγκριση με το πλεονέκτημα μίας έδρας το 2017 (40 προς 39). Εμφανίζεται λοιπόν φθορά και στα δύο βασικά αστικά στρατόπεδα. Στο ενωτικό στρατόπεδο τις σημαντικές απώλειες των DUP και UUP (-8,4% αθροιστικά) αναπληρώνει σε μεγάλο βαθμό το ακραίο TUV (Παραδοσιακή Ενωτική Φωνή) (7,6% από 2,5%) Στο εθνικιστικό στρατόπεδο ο μεγάλος χαμένος είναι το SDLP (Σοσιαλδημοκρατικό και Εργατικό Κόμμα) με 9,1% από 12% και 8 από 12 έδρες.

Μεγάλος ωφελημένος ήταν το κόμμα της Συμμαχίας (Alliance) με 13,5% από 9% και 17 έδρες από 8 που εκφράζει περισσότερο θέση υπέρ της διατήρησης της διχοτόμησης.

Ιδιαίτερη σημασία έχουν η μάλλον κακή επίδοση του σχηματισμού PBP (Οι Άνθρωποι πάνω από τα Κέρδη)³ που υποχώρησε στο 1,2% από 1,8%, ενώ το 2016 συγκέντρωνε 2% με υποψηφιότητες σε 3 μόνο περιφέρειες. Αν και διατήρησε την έδρα, είχε μάλλον την χειρότερη εκλογική του επίδοση. Ισχύει ως ένα βαθμό ότι είχε απώλειες προς το Σιν Φέιν, όμως η υποχώρηση του σχετίζεται και με την κρίση της διεθνούς τάσης του αλλά και με την αδυναμία του να ριζώσει στους εργαζόμενους με ένα πρόγραμμα σωτηρίας, ένα σύγχρονο επαναστατικό πρόγραμμα.

Μια νίκη χωρίς αντίκρυσμα

Οι εξελίξεις θα απογοητεύσουν όσους ελπίζουν σε δημοψήφισμα για μια ενωμένη Ιρλανδία. Πέρα από την απόρριψη της ιδέας από τον κυβερνητικό συνασπισμό της ΕΙΠΕ, το πρόβλημα βρίσκεται στην πολιτική του Σιν Φέιν.

Το Σιν Φέιν, με ιστορία από το 1905, έχει περάσει αρκετές φάσεις ριζοσπαστικοποίησης, ιδίως όταν εντεινόταν η σύγκρουση των ιρλανδικών μαζών με τον βρετανικό ιμπεριαλισμό που χρησιμοποιούσαν σαν κύριο μέσο τον IRA. Μετά τις συμφωνίες της Μ. Παρασκευής, ξεκίνησε μία νέα πολιτική περίοδος. Η όλη τακτική του συνοψίζεται πια στην εκλογική ενίσχυση του Σιν Φέιν, ώστε να συνθηκολογήσει από «θέση ισχύος» με το DUP και τους Βρετανούς. Η κατάληξη είναι σήμερα το DUP να απορρίπτει κάθε συναίνεση, παραλύοντας το τοπικό κοινοβούλιο και τον σχηματισμό τοπικής κυβέρνησης αν δεν καταργηθεί το πρωτόκολλο της Β. Ιρλανδίας. Το Σιν Φέιν απαντά με γενικολογίες για άμεση διενέργεια δημοψηφίσματος...εντός δεκαετίας, με διαδικασία όμως την οποία μπορεί να καλέσει μόνο το βρετανικό κοινοβούλιο και που φυσικά απέρριψε μόλις λίγα λεπτά μετά το τέλος των εκλογών.

Βασική ψευδαισθηση την οποία συνεχίζει να σπέρνει το Σιν Φέιν, είναι η πίστη στην προοδευτική φύση της ΕΕ, την οποία απέκτησε πολύ όψιμα⁴. Υπολογίζοντας ότι η ιδιότητα μέλους και των δύο τελωνειακών περιοχών μπορεί να τονώσει την οικονομία, εθελουφλεί στον αντιδραστικό ρόλο της ΕΕ. Έτσι, οι Βρετανοί δεν έχουν παρά να παριστάνουν ότι τετραγωνίζουν τον κύκλο με την ΕΕ για πολύ, πολύ καιρό ακόμα και ταυτόχρονα να απειλούν πως αν δεν μπορεί το τοπικό κοινοβούλιο να κυβερνήσει, θα αναλάβουν αυτοί.

Η λύση δεν μπορεί να δοθεί παρά μόνο από την πάλη του εργατικού κινήματος της Ιρλανδίας και της Βρετανίας, ενάντια στους ιμπεριαλιστές τόσο της ΕΕ όσο και της Βρετανίας, με οδηγό ένα επαναστατικό κόμμα.

■ Δημήτρης Γκ.

1 Στην καθιερωμένη πολιτική ορολογία της Ιρλανδίας ενωτικές ονομάζονται οι πολιτικές δυνάμεις που επιδιώκουν την παραμονή στη Μ. Βρετανία (Ηνωμένο Βασίλειο) και εθνικιστές όσοι επιδιώκουν την ένωση με την ΕΙΠΕ.

2 Το 1998, υπογράφηκε συμφωνία, με την οποία θα προέκυπτε νέα κυβέρνηση στη Βόρεια Ιρλανδία, μέσω μιας ημιαυτόνομης εθνοσυνέλευσης, στην οποία θα συμμετείχαν κόμματα και προτεσταντών και καθολικών. Ο IRA θα αποπλιζόταν πλήρως. Η Εθνοσυνέλευση διαλύθηκε σύντομα, ο IRA δεν αποπλιζήθηκε πλήρως, συμφωνήθηκε όμως η παραμονή της Β. Ιρλανδίας στη Μ. Βρετανία, για όσο το επιθυμούσε η πλειοψηφία των κατοίκων της και ένα χαλαρό καθεστώς συνόρων μεταξύ Β. Ιρλανδίας και ΕΙΠΕ.

3 Πρόκειται για σχηματισμό της αντικαπιταλιστικής αριστεράς με τροτσκίζουσες αναφορές στον οποίο η κύρια συνιστώσα είναι το αυτοδιαλυμένο ιρλανδέζικο SWP, αδελφής οργάνωση του βρετανικού SWP.

4 Ως τις αρχές του 2000 τάσσονταν κατά της ΕΕ την οποία χαρακτήριζε ιμπεριαλιστική και είχε πραγματοποιήσει καμπάνιες ενάντια στο ευρωσύνταγμα και τη συνθήκη της Λισσαβόνας. Η θέσεις αυτές υποχώρησαν στην πάλη για «ΕΕ με ανθρώπινο πρόσωπο που αντικειμενικά βοηθά την ενοποίηση της Ιρλανδίας» στο εσωτερικό της.

στον κόσμο...

Βρετανία

Καλοκαίρι κινητοποιήσεων αναμένεται στη Βρετανία μετά τη μαζική έγκριση για απεργιακή δράση που ψήφισαν οι εργαζόμενοι στις σιδηροδρομικές και στις θαλάσσιες συγκοινωνίες του συνδικάτου RMT. Στις κάλπες προσήλθαν 40.000 εργαζόμενοι, ήτοι το 71% των εργαζομένων και ψήφισαν συντριπτικά υπέρ της απεργίας με ποσοστό 89%. Οι εργαζόμενοι αντιδρούν στα σχέδια της εταιρίας για περικοπές του κόστους, την ίδια στιγμή που οι μισθοί παραμένουν παγωμένοι από το 2020. Προς το παρόν δεν έχει προκηρυχθεί απεργία, ωστόσο – όπως δηλώνει ο γραμματέας του συνδικάτου: «Η σημερινή συντριπτική αποδοχή από τους εργαζόμενους στέλνει ένα ξεκάθαρο μήνυμα ότι τα μέλη μας επιθυμούν μία αξιοπρεπή αύξηση του μισθού τους, εργασιακή ασφάλεια και όχι υποχρεωτικές απολύσεις». Αξίζει να σημειωθεί ότι πρόκειται για τη μεγαλύτερη έγκριση απεργιακής δράσης από την εποχή της ιδιωτικοποίησης των σιδηροδρόμων τη δεκαετία του 1990. Η δημιουργία ενός απεργιακού κινήματος που θα διώξει την επικίνδυνη και πολεμοκάπηλη κυβέρνηση του μέθυσου και ακραία αντεργατικού Boris Johnson είναι τεράστια και αναδεικνύει την ανάγκη να μην πληρώσουμε οι εργαζόμενοι και πάλι την κρίση τους, ούτε να γίνουμε κρέας για τα κανόνια τους.

Παλαιστίνη

Νεκρούς και τραυματίες μετράει ο μαρτυρικός παλαιστινιακός λαός από το σιωνιστικό καθεστώς του Ισραήλ σε ένα νέο κρεσέντο καταστολής. Στις 8/5 δολοφονήθηκε στη δυτική όχθη παλαιστίνιος που επιχειρήσει να περάσει από τον φράχτη στο Ισραήλ. Στις 11/5 δολοφονήθηκε εν ψυχρώ η παλαιστίνια Σιρίν Αμπού Άκλεχ, μία από τις πιο γνωστές δημοσιογράφους του τηλεοπτικού δικτύου Al Jazeera, την ώρα που κάλυπτε συγκρούσεις ισραηλινών στρατιωτών με παλαιστίνιους κάτοικους που διώκονται από τις εστίες τους με νέα εποικιστικά σχέδια χιλιάδων κατοικιών. Στις 13/5 και ενώ συγκεντρωμένοι παλαιστίνιοι μετέφεραν το φέρετρο με τη σωρό της δημοσιογράφου, αστυνομικοί επιτέθηκαν απρόκλητα και με μεγάλη βιαιότητα στους συγκεντρωμένους που αγωνίστηκαν και κατάφεραν να κρατήσουν τη σωρό να μην πέσει στο έδαφος παρά τα χτυπήματα. Η καταστολή δεν πέρασε και χιλιάδες διαδηλωτές μετέτρεψαν την κηδεία σε διαδήλωση. Στις 17/5 σε νέα νεκρική πομπή 23χρονου που κατέληξε μετά από επίθεση της αστυνομίας στην πλατεία των Τεμενών, η αστυνομία επιτέθηκε και πάλι με πλαστικές σφαίρες και βόμβες κρότου λάμψης με αποτέλεσμα 71 τραυματίες και 50 συλληφθέντες. Στις 27/5 στις νέες διαδηλώσεις των παλαιστίνιων ενάντια στους εποικισμούς η αστυνομία επιτέθηκε και πάλι βάνουσα με αποτέλεσμα 90 τραυματίες. Η αλύγιστη μαχητικότητα των παλαιστίνιων για ελευθερία και δικαιοσύνη παρά την κόλαση επί γης που έχει μετατρέψει την λωρίδα της Γάζας και την δυτική όχθη το Ισραήλ, αποτελεί φάρο για όλους τους καταπιεσμένους.

Η.Π.Α.

Σε μονοήμερη απεργία προχώρησαν στις 24/5 οι καθηγητές στο ιδιωτικό σχολείο Blue School στο Μανχάταν καθώς η διοίκησή του δεν αναγνωρίζει το σωματείο που δημιούργησαν οι εργαζόμενοι. Το προηγούμενο διάστημα με ψηφοφορία οι καθηγητές ψήφισαν υπέρ του σωματείου και τα αποτελέσματα επικυρώθηκαν από τις αρμόδιες αρχές. Η εργοδοσία υπέβαλε την κοστοβόρα και χρονοβόρα αίτηση για επανεξέταση της απόφασης για αναγνώριση προσπαθώντας να κάμψει τους εργαζόμενους. Μάλιστα έχει προσλάβει και νομική εταιρία που ειδικεύεται στη διάλυση του συνδικαλισμού, η οποία χρησιμοποιείται και από την Apple και τα Starbucks. Η απόφαση για απεργία πάρθηκε με ποσοστό 97% και αποκαλύπτει την αποφασιστικότητα των εργαζομένων, που απαιτούν υπογραφή συλλογικής σύμβασης με αυξήσεις στον μισθό, φθνότερη συνταξιοδοτική και ασφαλιστική κάλυψη και για όλους τους εργαζόμενους και μέτρα που διασφαλίζουν την εργασιακή τους ασφάλεια.

19ο Αντικαπιταλιστικό Camping

Από τις 23 μέχρι τις 31 Ιουλίου, η ΟΚΔΕ, η Αντεπίθεση των Εργαζομένων, η Σοσιαλιστική Σπουδαστική Πάλη και η Μαθητική Αντεπίθεση οργανώνουν για 19η χρονιά το Αντικαπιταλιστικό Camping. Φέτος, χώρος διεξαγωγής θα είναι το camping «PANORAMA» στην παραλία Μονολίθι της Πρέβεζας.

Το κόστος συμμετοχής είναι 70€ για μαθητές, φοιτητές και άνεργους, 85€ για τους υπόλοιπους, και σ' αυτό περιλαμβάνονται 8 διανυκτερεύσεις (με δική σας σκηνή) και 8 γεύματα στην αυτοοργανωμένη κουζίνα του camping. Για όσους θέλουν να μείνουν λιγότερες μέρες, το κόστος διαμορφώνεται αντίστοιχα στα 9 και 11€ την ημέρα. Για την μετακίνησή σας μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας μέχρι τις 20 Ιουλίου. Διαφορετικά υπάρχει πρόσβαση με ΚΤΕΛ μέσω Πρέβεζας και Ηγουμενίτσας.

Πρόγραμμα Συζητήσεων

1. 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή του 1922: Ο ρόλος της στην διαμόρφωση του σύγχρονου ελληνικού καπιταλισμού και του ελληνικού εργατικού κινήματος. Διδάγματα από τον τυχοδιωκτισμό της ελληνικής αστικής τάξης και τον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό.

2. Ο πόλεμος στην Ουκρανία: Η παγκόσμια εργατική

τάξη και οι λαοί αντιμέτωποι με την απειλή ενός τρίτου παγκόσμιου πολέμου. Η ανάγκη για ένα μαζικό, διεθνιστικό αντιπολεμικό αντικαπιταλιστικό κίνημα.

3. Μπροστά στο νέο κραχ του ελληνικού καπιταλισμού: Η οικονομική και πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα. Το εργατικό κίνημα αντιμέτωπο με την φτώχεια, την ακρίβεια, την καταστολή. Η κλιμάκωση της αστικής επίθεσης και το πολιτικό τοπίο. Η κρίση και οι δυνατότητες του εργατικού κινήματος – πως απαντάμε;

4. Η συμβολή των ελλήνων τροτσκιστών στην λογοτεχνία

Όπως κάθε χρόνο θα διορ-

γανθούν εργαστήρια εργαζομένων, φοιτητών, μαθητών και εκπαιδευτικών για τον σχεδιασμό της παρέμβασης στους διάφορους κοινωνικούς χώρους. Εκτός από τις συζητήσεις, πλούσιο θα είναι και το ψυχαγωγικό μέρος του camping, με live μουσικές βραδιές, προβολές ταινιών, αθλητικές δραστηριότητες, εκδρομές, παιχνίδια κ.ά.

Για τα παιδιά θα γίνουν ξεχωριστές προβολές παιδικών ταινιών και θα λειτουργεί παιδότοπος για τη δημιουργική απασχόλησή τους.

Ακόμα στο χώρο του camping θα λειτουργεί βιβλιοπωλείο με πλούσια συλλογή βιβλίων πολιτικού και λογοτεχνικού περιεχομένου.

Να οργανώσουμε την πάλη μας

Ζούμε σε μια σκοτεινή περίοδο. Η καπιταλιστική κρίση παροξύνεται. Η εξάπλωση της φτώχειας, η απειλή της επισιτιστικής κρίσης, ο πόλεμος των κυρώσεων στις πλάτες των λαών, ρίχνουν δισεκατομμύρια ανθρώπων στην εξαθλίωση.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία, τα μέτωπα που ανοίγουν, η έκρηξη των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών απειλούν να μετατραπούν σε γενικευμένο πόλεμο. Μαζί με την οικολογική καταστροφή και την κούρσα των εξοπλισμών υπονομεύουν το μέλλον της ανθρωπότητας.

Η πολεμοκάπηλη κυβέρνηση Μητσοτάκη της αρπαγής του δημόσιου χρήματος, της εγκληματικής διαχείρισης της πανδημίας, της περιβαλλοντικής καταστροφής, του χλευασμού του ελληνικού λαού, με το πετσόκομμα της εργατικής νομοθεσίας, τον περιορισμό των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, την ακρίβεια, τη συμμετοχή της στον πόλεμο, οδηγεί την κοινωνία στην καταστροφή.

• Με τον εργατοκτόνο νόμο Χατζηδάκη και όσους ακολουθούν, βάζουν ταφόπλακα σε ό,τι εργασιακό δικαίωμα είχε απομείνει. Καταργούν δωρο, Κυριακάτικη αργία, δικαίωμα σε απεργία και συνδικαλισμό. Οδηγούν σε Μνημόνια χωρίς αριθμό και ημε-

ρομηνία λήξης. Επιβάλλουν ένα τερατώδες κράτος έκτακτης ανάγκης, με τον ρατσισμό, την ξενοφοβία, τον αντικομμουνισμό.

• Συνεχίζουν την ιδιωτικοποίηση του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Αφήνουν απροστάτευτους εκατομμύρια εργαζόμενους, νέους και λαϊκά στρώματα — ειδικά σήμερα, που οι πανδημίες απειλούν τα πιο αδύναμα στρώματα.

• Με τους νόμους Κεραμέως εμπορευματοποιούν τη δημόσιω-δωρεάν Παιδεία. Κλιμακώνουν τους ταξικούς αποκλεισμούς, αστυνομοκρατούν τα πανεπιστήμια. Εφαρμόζουν το δόγμα των νεοφιλελεύθερων «αρίστων», ότι η μόρφωση είναι προνόμιο μόνο για τα παιδιά των πλουσίων.

• Είναι οι πιο πιστοί υπηρέτες των ιμπεριαλιστών ΗΠΑ-NATO-ΕΕ. Έκαναν τη χώρα απέραντη στρατιωτική βάση. Ξοδεύουν δις. για εξοπλισμούς. Μας εμπλέκουν στον πόλεμο και σε επικίνδυνες περιπέτειες.

Η ΟΚΔΕ, η Σοσιαλιστική Σπουδαστική Πάλη, η Μαθητική Αντεπίθεση, η Αντεπίθεση των Εργαζομένων παλεύουμε για την ανασυγκρότηση των δυνάμεων των εργαζομένων και της νεολαίας, την οργάνωση ανυποχώρητων αγώνων, την υπεράσπιση όλων των δικαιωμάτων μας. Ενισχύουμε όλους τους αγώνες στη χώρα μας, συντονιζόμαστε με τα κινήματα και τις εξεγέρσεις των «από κάτω» σε όλο τον κόσμο. Να οργανώσουμε την πάλη μας, ώστε να απαλλαγούμε από μνημόνια, χρέος, ιμπεριαλιστές, πόλεμο. Με μια ενωτική πολιτική, με την εξέγερση της εργατικής τάξης και της νεολαίας, με τους κοινούς αγώνες των λαών. Για μια επαναστατική Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα επιβάλλει ένα πρόγραμμα πραγματικών λύσεων. Για τον Σοσιαλισμό, για να σωθούμε από την χρεοκοπία του καπιταλιστικού συστήματος. Για μια Επαναστατική Δύναμη στη χώρα μας και διεθνώς – το απαραίτητο εργαλείο για να νικήσουμε.

Επικοινωνία

e-mail: ergatikipali@okde.gr

Τηλέφωνα:

Αθήνα: 6932239468, 210 5247227

Θεσσαλονίκη: 6978715949

Ιωάννινα – Ήπειρος: 6972728101

Πάτρα: 6946342176

Κρήτη: 6976226525

Θράκη: 6970180689

Θεσσαλία: 6946159952

23ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ

Με μήνυμα «Push back στον ρατσισμό και τον πόλεμο», το 23ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ, που διοργανώνεται κάθε χρόνο (με εξαίρεση τα δύο τελευταία χρόνια που δεν πραγματοποιήθηκε εξαιτίας της πανδημίας) από το Συντονιστικό Μεταναστευτικών και Αντιρατσιστικών Οργανώσεων, θα διεξαχθεί φέτος στο Πάρκο Γουδή, από την Παρασκευή 1 Ιουλίου έως και την Κυριακή 3 Ιουλίου. Το αναλυτικό πρόγραμμα θα ανακοινωθεί στο www.antiracistfestival.gr.

Το τριήμερο πρόγραμμα του φεστιβάλ περιλαμβάνει κάθε χρόνο, μεταξύ άλλων: α) Πλούσιο πρόγραμμα συζητήσεων, με θέματα από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών έως τον πόλεμο, τον μεσαίωνα στην αγορά εργασίας, τις εργατικές αντιστάσεις, την αντιρατσιστική/αντιφασιστική πάλη. β) Πρόγραμμα συναυλιών με πολλά είδη μουσικής, από hip-hop και ροκ έως ρεμπέτικο και έντεχνο, και σκηνές αφιερωμένες στην πολιτιστική έκφραση των μετα-

ναστευτικών κοινοτήτων (μουσική, παραδοσιακοί χοροί κ.λπ.). γ) Φαγητό και ποτό από τις εθνικές κουζίνες μεταναστών που βρίσκονται στην Ελλάδα. Στο χώρο του φεστιβάλ θα λειτουργούν περίπτερα/σταντ πολιτικών και κοινωνικών οργανώσεων. Θα υπάρχει και τραπέζακι με υλικό της ΟΚΔΕ και των παρατάξεών της, καθώς και βιβλιοπωλείο των εκδόσεων Εργατική Πάλη.

Η μεγάλη επιστροφή του φεστιβάλ, αποτελεί μία από τις λίγες αισιόδοξες νότες μέσα σε ό,τι βιώνουμε εδώ και καιρό. Στα δύο χρόνια που μεσολάβησαν, πλέον ζούμε υπό την απειλή ενός Γ' Παγκοσμίου Πολέμου με τον πόλεμο στην Ουκρανία — ένα μεγάλο βήμα κλιμάκωσης του ανταγωνισμού μεταξύ ΗΠΑ – NATO – ΕΕ και Ρωσίας – Κίνας, μια ιστορική πράξη που σπρώχνει παραπέρα την ανθρωπότητα σε μια εποχή ανοικτών πολεμικών συγκρούσεων για τα συμφέροντα του κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστών. Επιπλέον, η αντιπροσφυγική κι αντιμεταναστευτική πολιτική παροξύνθηκε•

χιλιάδες Αφρικανοί πρόσφυγες και μετανάστες επιχειρούν να φτάσουν στην Ευρώπη για ένα καλύτερο αύριο, όμως πεθαίνουν στη Μεσόγειο θάλασσα. Σύμφωνα με τον Διεθνή Οργανισμό Μεταναστευσης, περισσότεροι από 24.000 άνθρωποι που επιχειρήσαν να διασχίσουν τη Μεσόγειο για να φτάσουν στην Ευρώπη από το 2014, είναι νεκροί ή αγνοούνται. Οι περισσότεροι πνίγηκαν, ενώ πολλοί πέθαναν από έλλειψη νερού ή/και καταφυγίου. Μάλιστα, ομάδες ακτιβιστών που επιχειρούν να διασώσουν τους πρόσφυγες, τιμωρούνται από τα αστικά δικαστήρια που πάνε πλάι-πλάι με τις αστικές κυβερνήσεις και μόνο «τυφλά» δεν είναι, με απίστευτες κατηγορίες! Στο ίδιο τροπάρι και η κυβέρνηση Μητσοτάκη, επιτίθεται με λύσσα στα μεταναστευτικά ρεύματα, με εγκληματικές επαναπροωθήσεις στον Έβρο και το Αιγαίο, ενώ την ίδια ώρα έχει κάνει την χώρα μια απέραντη αμερικανοNATOϊκή βάση και στέλνει κι άλλα όπλα στην Ουκρανία –εν κρυπτώ– εμπλέ-

κοντας τους εργαζόμενους, τους νέους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα όλο και βαθύτερα σε έναν πόλεμο που θα είναι καταστροφικός για όλους τους λαούς.

Την ανάσα αλληλεγγύης μέσα σε ένα ασφυκτικό περιβάλλον ζόφου, την έχουμε σήμερα πιο μεγάλη ανάγκη από ποτέ. Ο αντιρατσισμός και οι κοινοί αγώνες των εργαζομένων ανεξαρτήτως εθνικότητας, φυλής, θρησκείας, είναι απαραίτητοι, τώρα που ο πόλεμος και οι επεμβάσεις πνίγουν στο αίμα τους λαούς. Τώρα που το δράμα της προσφυγιάς χτυπάει εκατομμύρια ανθρώπων. Τώρα που οι «λίγοι» καλλιεργούν ένα κλίμα κοινωνικού κανιβαλισμού και διαφρούν τους εργαζόμενους και τους λαούς, οι «πολλοί» να τους δείξουμε πως τίποτα δεν έχουμε να χωρίσουμε, και με κοινή πάλη, μπορούμε να ανοίξουμε το δρόμο για μια κοινωνία σοσιαλιστική.

Ελληνοτουρκικά

Στο κόκκινο το θερμόμετρο της αντιπαράθεσης, μεγάλοι οι κίνδυνοι της νέας κλιμάκωσης

■ Γιάννης Σμυρλής

Πριν κλείσουν καλά καλά δύο μήνες από την επίσκεψη Μητσοτάκη στην Κωνσταντινούπολη, η διαφαινόμενη εξομάλυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων καταρρέει. Η ρητορική εκατέρωθεν, οι κινήσεις σε διπλωματικό επίπεδο, αλλά τις τελευταίες μέρες και σε επιχειρησιακό, γύρισαν το θερμόμετρο της αντιπαράθεσης στις μέρες του καλοκαιριού του 2020, αν και, αυτή τη φορά τα πράγματα ίσως είναι ακόμη σοβαρότερα.

Αρχή της νέας αυτής διένεξης αποτέλεσε η επίσκεψη Μητσοτάκη στις ΗΠΑ, όχι μόνο για το περιεχόμενο της –πράγματι γελοίας– ομιλίας του στο Κογκρέσο (βλ. αντίστοιχο άρθρο Ε.Π.), αλλά και της ατζέντας που έθεσε στον Αμερικανό πρόεδρο σε σχέση με τα ελληνοτουρκικά.

Το υπόβαθρο της νέας κλιμάκωσης

Ο νέος γύρος όξυνσης μεταξύ Ελλάδας – Τουρκίας δεν θα πρέπει να θεωρηθεί μια απλή επανάληψη των προηγούμενων. Όχι γιατί τα διακυβεύματα μεταξύ των δύο αστικών τάξεων έχουν αλλάξει, αλλά γιατί πρόκειται για μια σύγκρουση (προς το παρόν ευτυχώς σε διπλωματικό επίπεδο), που συμβαίνει σε μια νέα περίοδο, αυτήν της γενικευμένης αναταραχής και επέκτασης των πολεμικών συγκρούσεων, που εγκαινιάστηκε με τη σύγκρουση Ρωσίας – Ουκρανίας (NATO).

Όπως επισημίναμε και σε προηγούμενο φύλλο της Ε.Π., η στρατηγική του Μητσοτάκη και συνολικά της ελληνικής μπουρζουαζίας, ήταν εξαρχής αυτήν του πιο «δεδομένου» συμμάχου των ΗΠΑ, ξεπερνώντας κάθε όριο σε αντιρωσική υστερία. Ο λόγος γι' αυτήν την πολιτική ή μάλλον το στρατηγικό κέρδος στο οποίο αποσκοπεί η Ελλάδα, είναι η μετατροπή της σε υψηλή υπαλληλία των ιμπεριαλιστών στην περιοχή –πιθανόν να φαντάζονται τη μετατροπή της χώρας σε ένα νέο Ισραήλ, παρόλο που αυτό είναι πλήρως ανεδαφικό– και συγκεκριμένα η «προστασία» των ιμπεριαλιστών απέναντι στην εκρηκτική άνοδο (αυτό είναι το βασικό πρόβλημα και όχι γενικά και αόριστα η «επιθετικότητα») της Τουρ-

κίας στην περιοχή της Νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Η συνάντηση Μητσοτάκη - Ερντογάν τον Μάρτιο ήταν ένα αναγκαστικό βήμα και από τις δύο πλευρές –κάτω από την πίεση των ιμπεριαλιστών– προκειμένου να κρατηθεί αρραγές το μέτωπο του NATO, ειδικά στην περιοχή μας που, με τον πόλεμο στην Ουκρανία αποκτά μια ιδιαίτερη σημασία. Ωστόσο, αυτό που είχε τη μεγαλύτερη σημασία για την ελληνική αστική τάξη, δεν ήταν η εξομάλυνση των σχέσεων ή η ειρήνη στην περιοχή, αλλά η αγωνιώδης προσπάθεια να αποδείξει στα μάτια των Αμερικάνων (και δευτερευόντως των Ευρωπαίων), ότι η Τουρκία είναι ο «επιτήδειος ουδέτερος», ότι δεν στηρίζει πράγματι την αντιρωσική εκστρατεία και, με αυτή την έννοια ότι αποτελεί μονόδρομο για τους εταίρους η προνομιακή αντιμετώπιση της Ελλάδας στην περιοχή. Όσο μάλιστα η Τουρκία κέρδιζε πόντους στη διεθνή διπλωματία (με την πρωτοβουλία της να φιλοξενήσει τις διερευνητικές επαφές Ρωσίας – Ουκρανίας), η ανάγκη για αυτήν την πολιτική από πλευράς Ελλάδας μεγάλωνε ακόμα περισσότερο.

Αυτό επεδίωξε να κάνει ο Μητσοτάκης στην επίσκεψή του στην Ουάσινγκτον. Στη συνομιλία του με τον Μπάιντεν, αλλά και κατά τη διάρκεια του λόγου του στο Κογκρέσο, συνέταξε την Τουρκία στις λεγόμενες «αναθεωρητικές» χώρες, μαζί με τη Ρωσία, δηλαδή σε έναν καινούριο «άξονα του κακού». Επί της ουσίας, ζήτησε την ακύρωση της συμφωνίας ΗΠΑ – Τουρκίας για αναβάθμιση των μαχητικών F-16 και σε δεύτερο χρόνο την αγορά νέων από την τελευταία, και ταυτόχρονα την επικύρωση της συμφωνίας για μαχητικά αεροσκάφη 5ης γενιάς (F-35) από την Ελλάδα. Η επιδίωξη αυτή, η οποία αποτελεί μια άκρως επιθετική κίνηση, αν γινόταν πραγματικότητα, θα σήμαινε μια σημαντική αναβάθμιση της ελληνικής πολεμικής αεροπορίας έναντι της τουρκικής, ειδικά σε βάθος λίγων χρόνων, αφού τα F-16 αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της. Πρόκειται δηλαδή για μια «απαίτηση» λίγο πολύ, η πολεμική αεροπορία της Τουρκίας πρακτικά να μην μπορεί να εκσυγχρονιστεί!

Η αντίδραση της τουρκικής πλευράς

και του Ερντογάν ήταν, όπως ήταν φυσικό, σφοδρή, με τον Τούρκο πρόεδρο να δηλώνει ότι «δεν υπάρχει για μένα Μητσοτάκης». Τις μέρες που ακολούθησαν και οι δύο πλευρές κατηγορήσαν η μία την άλλη για συνεχείς παραβιάσεις του εθνικού εναέριου χώρου τους. Η Τουρκία κατ' εντολή Ερντογάν πάγωσε τις διμερείς συνομιλίες με την Ελλάδα, ακυρώνοντας το Ανώτατο Συμβούλιο Στρατηγικής Συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών. Στις διαμαρτυρίες της Ελλάδας σε ΗΠΑ, ΕΕ, ΟΗΕ, ότι η Τουρκία απειλεί τα κυριαρχικά της δικαιώματα με τις υπερπτήσεις και την Γαλάζια Πατρίδα, η Τουρκία απαντάει ότι αυτή είναι που απειλείται, καθώς η Ελλάδα καταστρατηγεί τη Συνθήκη της Λωζάννης και συγκεκριμένα τις διατάξεις για την αποστρατιωτικοποίηση των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου. Προχωράει μάλιστα πολλά βήματα παρακάτω, όχι απλά επαναφέροντας τη θεωρία των Γκρίζων Ζωνών, αλλά θέτοντας και θέμα κυριαρχίας νησιδών του Αιγαίου.

Τα απαντωτά διαβήματα της ελληνικής κυβέρνησης σε όλους τους εταίρους, έγιναν αρχικά δεκτά με μια παγερή αδιαφορία. Η Κομισιόν δεν έκανε κανένα σχόλιο, η Γερμανία κάλεσε τους ηγέτες και των δύο χωρών να τα βρουν, ενώ οι ΗΠΑ απάντησαν με μια τυπική δήλωση στήριξης, χωρίς φυσικά να θέτουν κάποιο ζήτημα παγώματος εμπορικών και κυρίως στρατιωτικών συμφωνιών με την Τουρκία. Η νέα τροποποιημένη δήλωση του καγκελάρου της Γερμανίας, στην οποία φαίνεται να εγκαταλείπει τις ίσες αποστάσεις γέροντας προς το μέρος της Ελλάδας, δεν έχει τη βαρύνουσα σημασία που θέλουν ή φαντάζονται οι Έλληνες διπλωμάτες.

Την ίδια στιγμή η τουρκική πλευρά απαντά πολύπλευρα, δείχνοντας ότι γι' αυτήν, ο ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός είναι ένα από τα πολλά όπλα που έχει στη φαρέτρα της. Εντείνει τη ρητορική της για πιθανή άσκηση βέτο για την είσοδο Σουηδίας - Φινλανδίας στο NATO¹, ετοιμάζει νέα στρατιωτική εισβολή στη Συρία για το χτύπημα των Κούρδων, αποστέλλει το ερευνητικό Τσεσμέ κοντά στη Λέσβο, ενώ ανακοίνωσε ότι σε δύο μήνες το τέταρτο γεωτρύπανό της (Παβούζ) θα πλεύσει στη Μεσόγειο.

Οι κίνδυνοι της νέας όξυνσης και τα καθήκοντα του εργατικού κινήματος

Η νέα όξυνση της αντιπαράθεσης εκτυλίσσεται ταχύτατα, και φαίνεται ήδη να προσεγγίζει την επικινδυνότητα αυτής του 2020. Κάθε επόμενη σύγκρουση θα είναι ακόμα πιο επικίνδυνη από την προηγούμενη.

Η ελληνική κυβέρνηση διαρρέει φήμες για «υβριδική απειλή» της Τουρκίας μέσα στο καλοκαίρι, επιχειρώντας να δημιουργήσει κλίμα τρομοκρατίας και εθνικής συναίνεσης. Ανεξάρτητα από την

ευστάθεια αυτών των φημών, ο κίνδυνος για ένα θερμό επεισόδιο είναι υπαρκτός και μεγάλος. Και πρώτα απ' όλα, γιατί μια όξυνση της αντιπαράθεσης αυτήν τη στιγμή συμφέρει τις δύο αστικές τάξεις και, ειδικά την ελληνική.

Η ελληνική αστική τάξη γνωρίζει ότι το «καλό κλίμα» που επιδιώχθηκε να δημιουργηθεί κατόπιν υπόδειξης των ιμπεριαλιστών, μακροπρόθεσμα είναι προς το συμφέρον της Τουρκίας. Αυτή είναι που έρχεται με προτάσεις «διαλόγου», που επιζητά τη διευθέτηση διμερών όλων των ανοιχτών ζητημάτων ανάμεσα στις δύο χώρες. Για την ελληνική μπουρζουαζία κάθε προσπάθεια διευθέτησης είναι από χέρι χαμένη, αφού τα δικά της επιχειρήματα αφορούν μια πλήρη άρνηση σε οποιαδήποτε αλλαγή ενός στάτους κβο, το οποίο θεμελιώθηκε εδώ και έναν αιώνα, σε περίοδο και από δυνάμεις που δεν έχουν απολύτως καμία σχέση με τη σημερινή κατάσταση. Γι' αυτό βλέπει τη λύση μόνο στην εμπλοκή των ιμπεριαλιστών, και κυρίως των Αμερικάνων, πράγμα που έχει μια τεράστια δυσκολία αφού η Τουρκία είναι μια χώρα και μια οικονομία κλειδί, που καταφέρνει με μοναδικό τρόπο αυτήν τη στιγμή να ισορροπεί ανάμεσα στα δύο νέα αντίπαλα στρατόπεδα της Δύσης και της Ανατολής. Με αυτήν την έννοια, ο πιο «ασφαλής» τρόπος να υπάρξει αυτή η εμπλοκή είναι η εξώθηση της Τουρκίας σε μια επιθετική ενέργεια που θα αναγκάσει τους Δυτικούς να πάρουν σαφή θέση υπέρ της Ελλάδας.

Η παρατεταμένη προεκλογική περίοδος που υπάρχει και στις δύο χώρες, αυξάνει τον κίνδυνο για τυχοδιωκτικές ενέργειες εκατέρωθεν. Από το εργατικό κίνημα απαιτείται εγρήγορση και αντανακλαστικά: Κανένα «εθνικό» άλλοθι στην κυβέρνηση Μητσοτάκη και στο ελληνικό κεφάλαιο. Εχθρός μας είναι η φτώχεια, η ακρίβεια, τα πανάκριβα εξοπλιστικά προγράμματα που μας καταδικάζουν σε εξαθλίωση. Δεν πολεμάμε ούτε για το NATO, ούτε για τις ΑΟΖ και τους υδρογονάνθρακες που το ελληνικό και ξένο κεφάλαιο θέλει να εκμεταλλευτεί. Αναπτύσσουμε τους ταξικούς διεθνιστικούς δεσμούς μας με το εργατικό κίνημα της Τουρκίας ενάντια στις κυβερνήσεις μας, κάνοντας εμείς το πρώτο βήμα, ενάντια στη δική μας πολεμοκάπηλη και τυχοδιωκτική κυβέρνηση.

Υποσημείωση

Η στάση της Τουρκίας στο ζήτημα της εισόδου Φινλανδίας - Σουηδίας έχει τη δική του αυτονομία. Αφορά τόσο στη σχέση της Τουρκίας με αυτές τις δύο χώρες, όπως υποστηρίζει ο Ερντογάν, όσο και στην προσπάθεια της Τουρκίας να ισορροπήσει ανάμεσα στη θέση της ως μέλος του NATO και στις σχέσεις της με τη Ρωσία τις οποίες έχει καταφέρει μέχρι στιγμής να διατηρήσει. Ωστόσο, το ζήτημα αυτό αποτελεί και ένα διαπραγματευτικό χαρτί για την Τουρκία με τους ιμπεριαλιστές — και σε ό,τι αφορά στα ελληνοτουρκικά.

